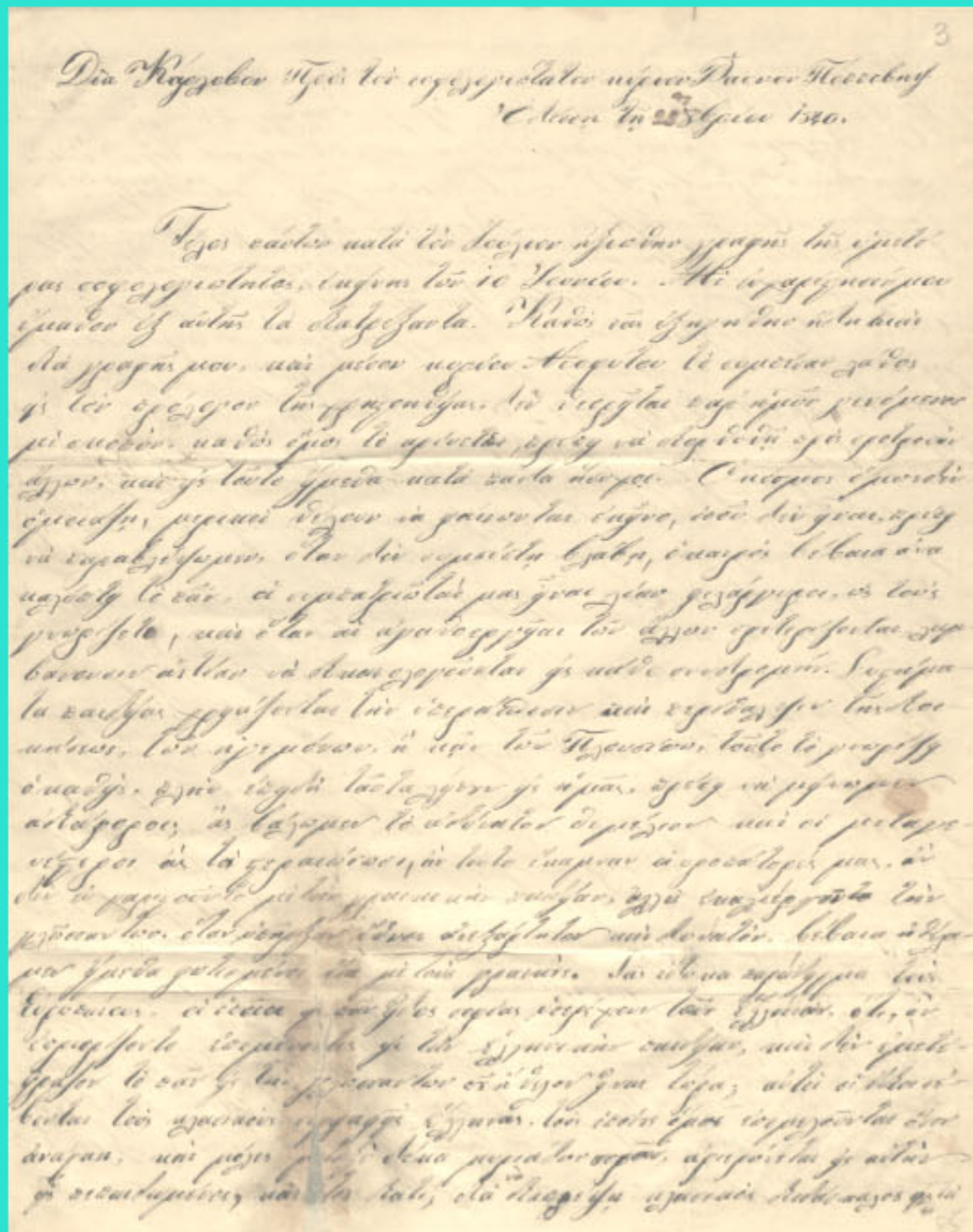

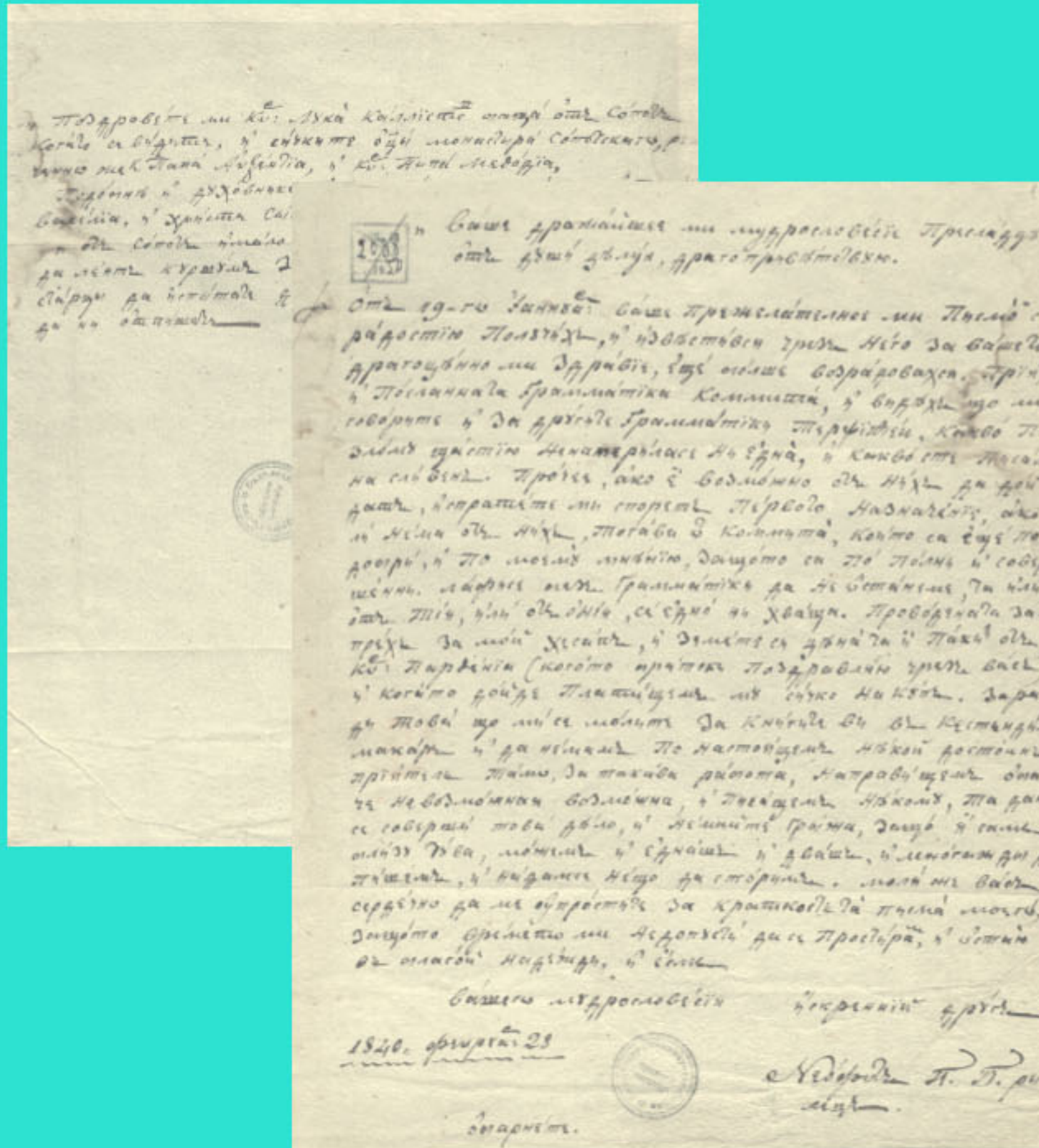
Народните будители

Райно Попович (1773 - 1858 г.)

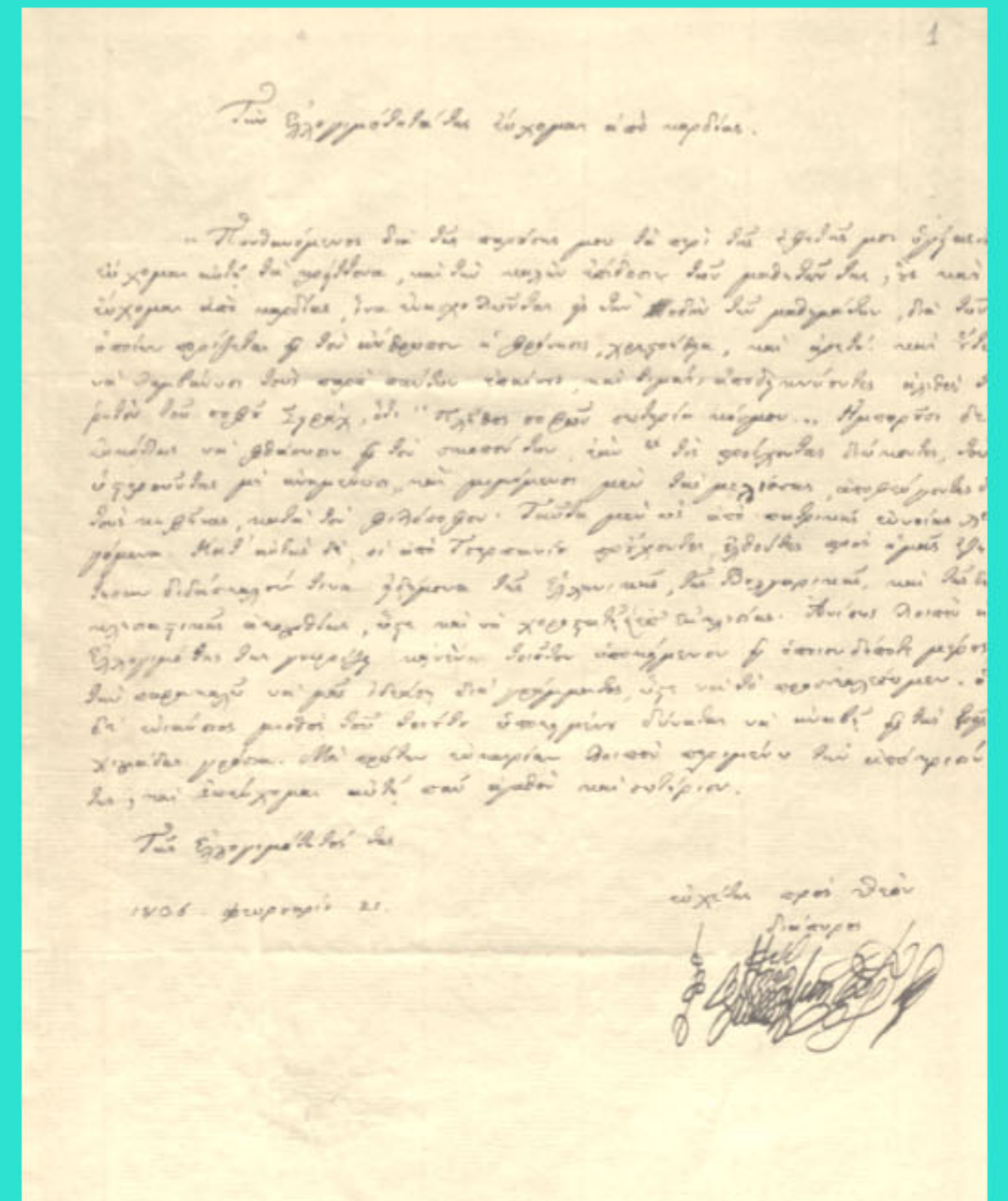
Роден е в Жеравна през 1773 г. Първоначално учи в Сливен, а след това се образова в Солун и о. Хиос. През 1819 г. открива българско училище в Котел с материалната помощ на Стефан Богориди, а седем години по-късно открива и в Карлово. Бил е учител и в двете новооткрити училища.

Писмо до Райно Попович от В. Априлов, 1839 - 1840 г.

Писмо от Неофит Рилски до Райно Попович, 1840 г.

Писмо от Пловдивски митрополит Никифор до Райно Попович, 1836 г.

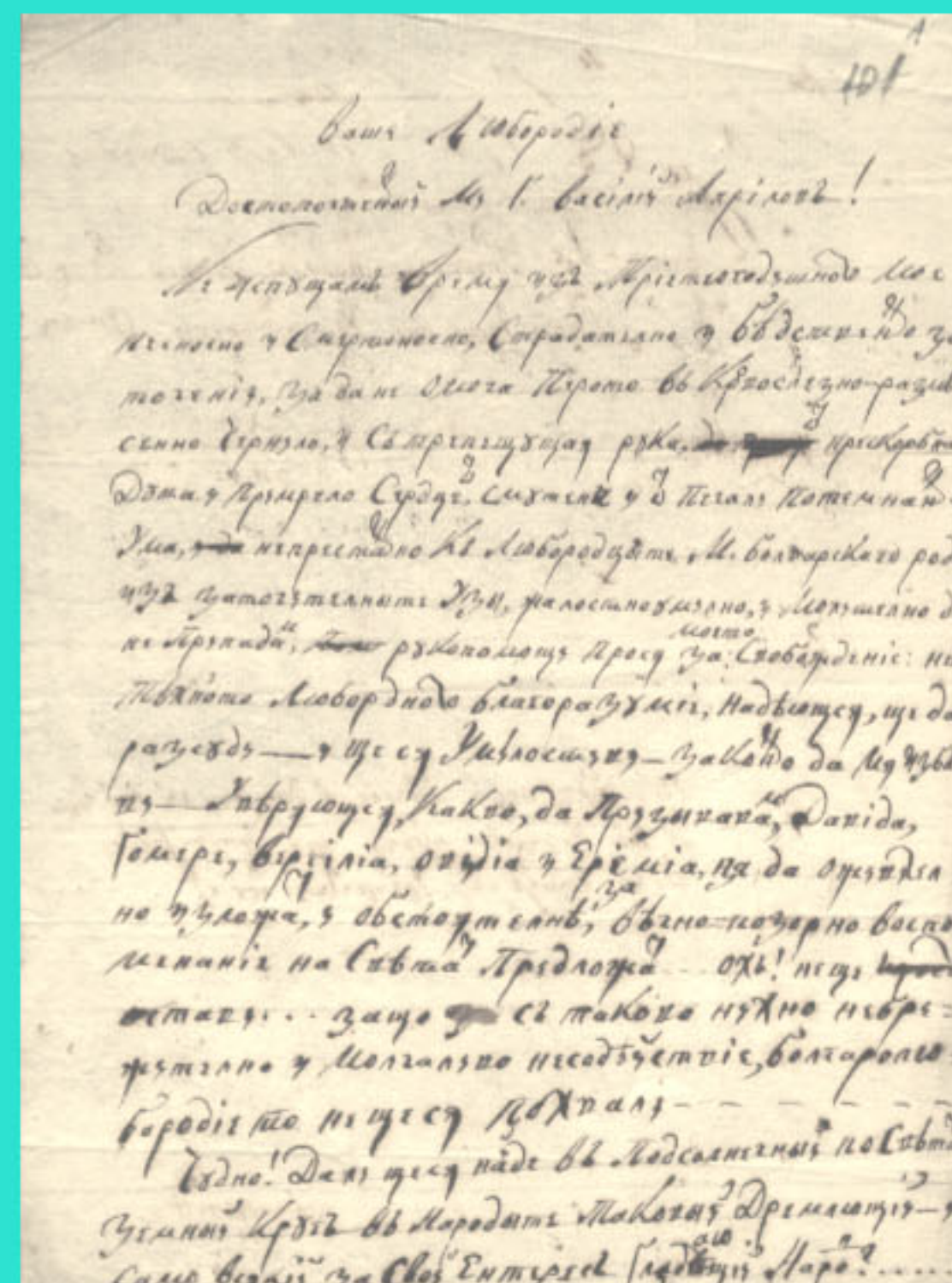
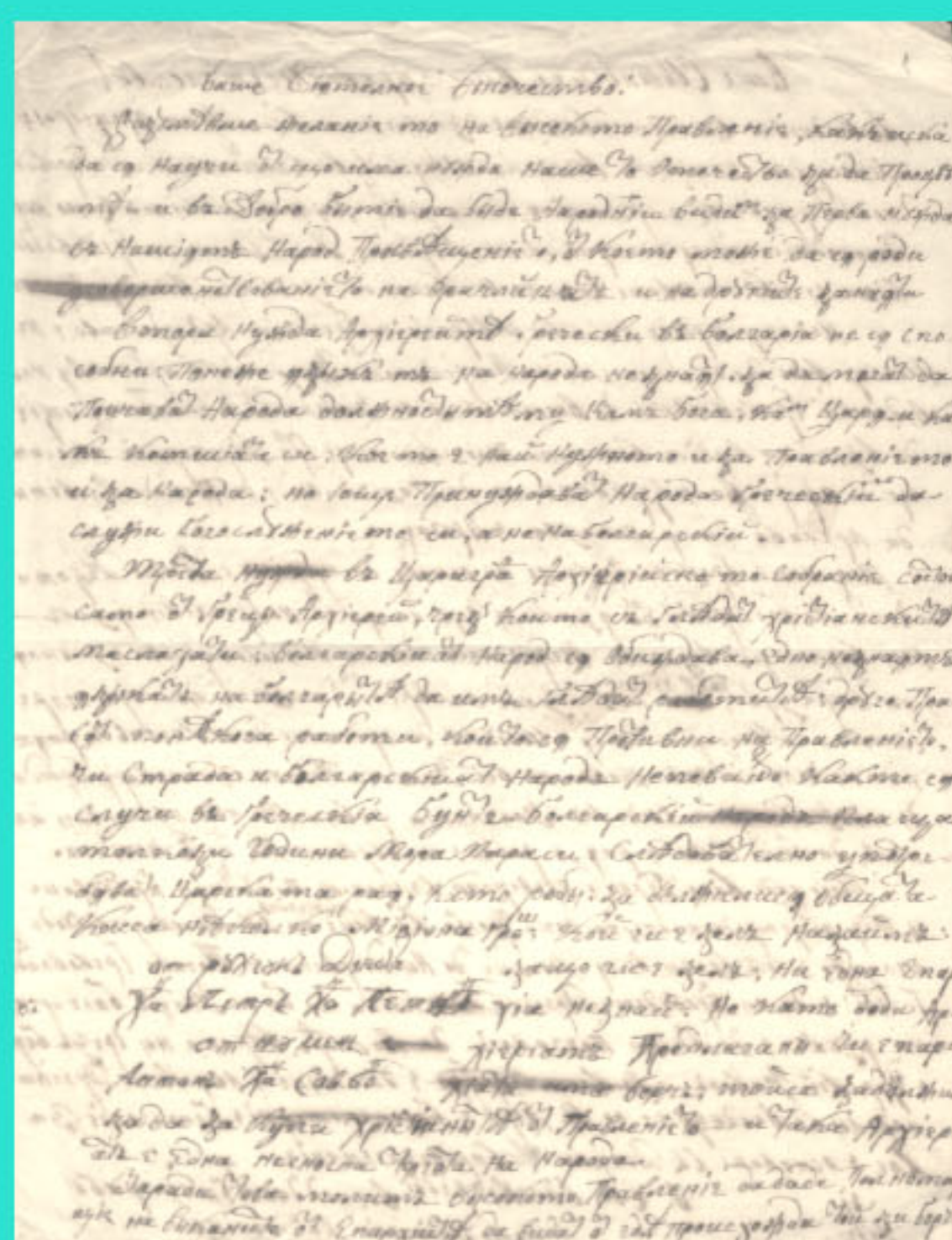
Неофит Тозвели (1785 - 1848 г.)

Роден е през 1785 г. в Котел. На двадесет и пет годишна възраст се замонашва в Хилендарския манастир. През 1813 г. заминава за Свищов, където се занимава с книжовна и учителска дейност. Неофит Тозвели е един от водачите на национално просветно и църковно движение. С патриотичните си проповеди той води борба срещу гръцкото духовенство, като повдига съзнанието на българите и изтъква тяхното социално положение.

1. Копие на Великия везир	100
2. Копие на Неофит Тозвели	50
3. Копие на Стефан Богориди	30
4. Копие на Райно Попович	20
5. Копие на Неофит Рилски	15
6. Копие на Пловдивски митрополит	10
7. Копие на Хилендарски манастир	5
8. Копие на Свищовски манастир	3
9. Копие на Котелски манастир	2
10. Копие на Карлово манастир	1

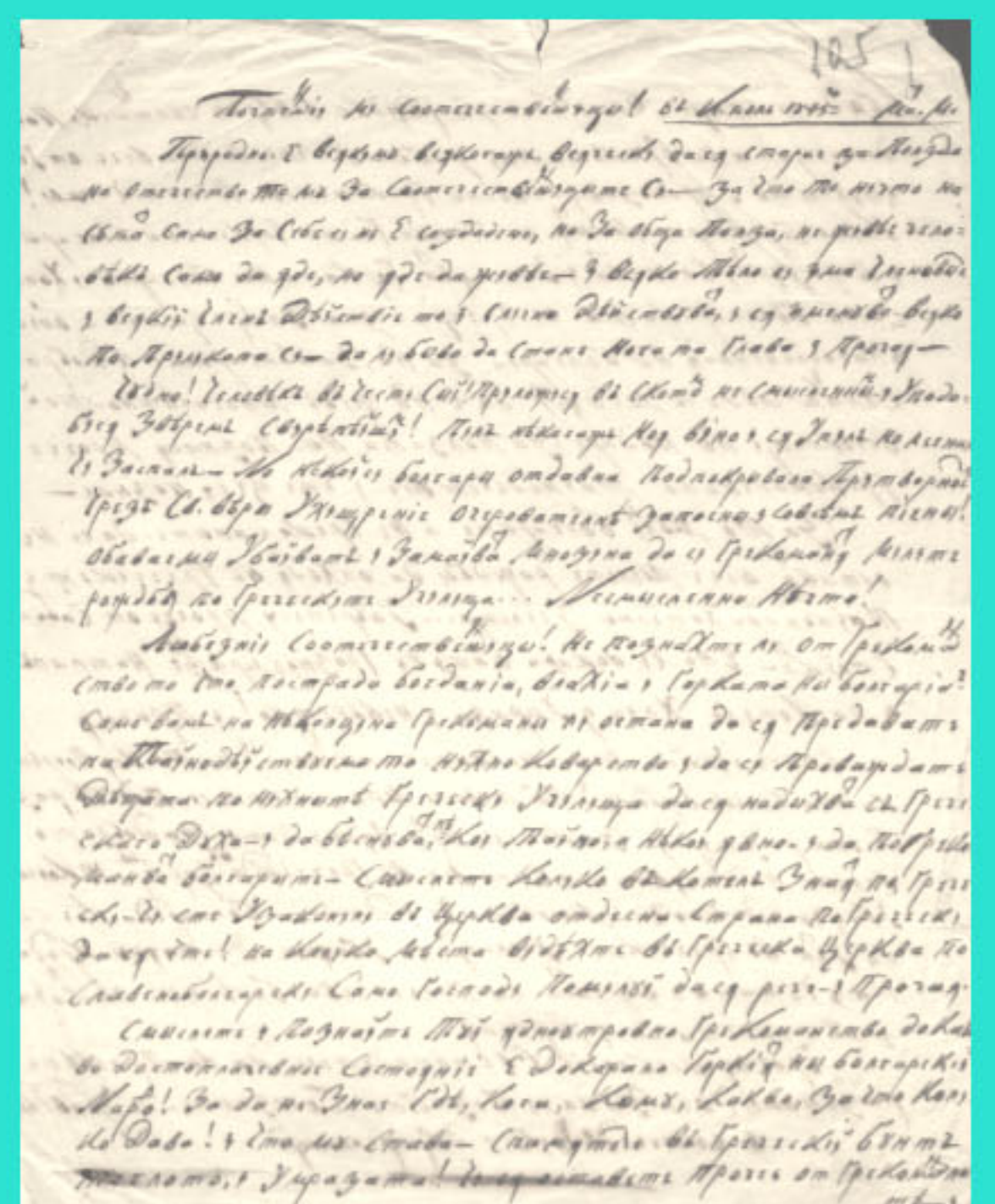
Списък на вещи притежание на Неофит Тозвели, намиращи се в манастира Великата лавра - 1845 г.

Писмо на Неофит Тозвели до Великия везир - 1840 г.

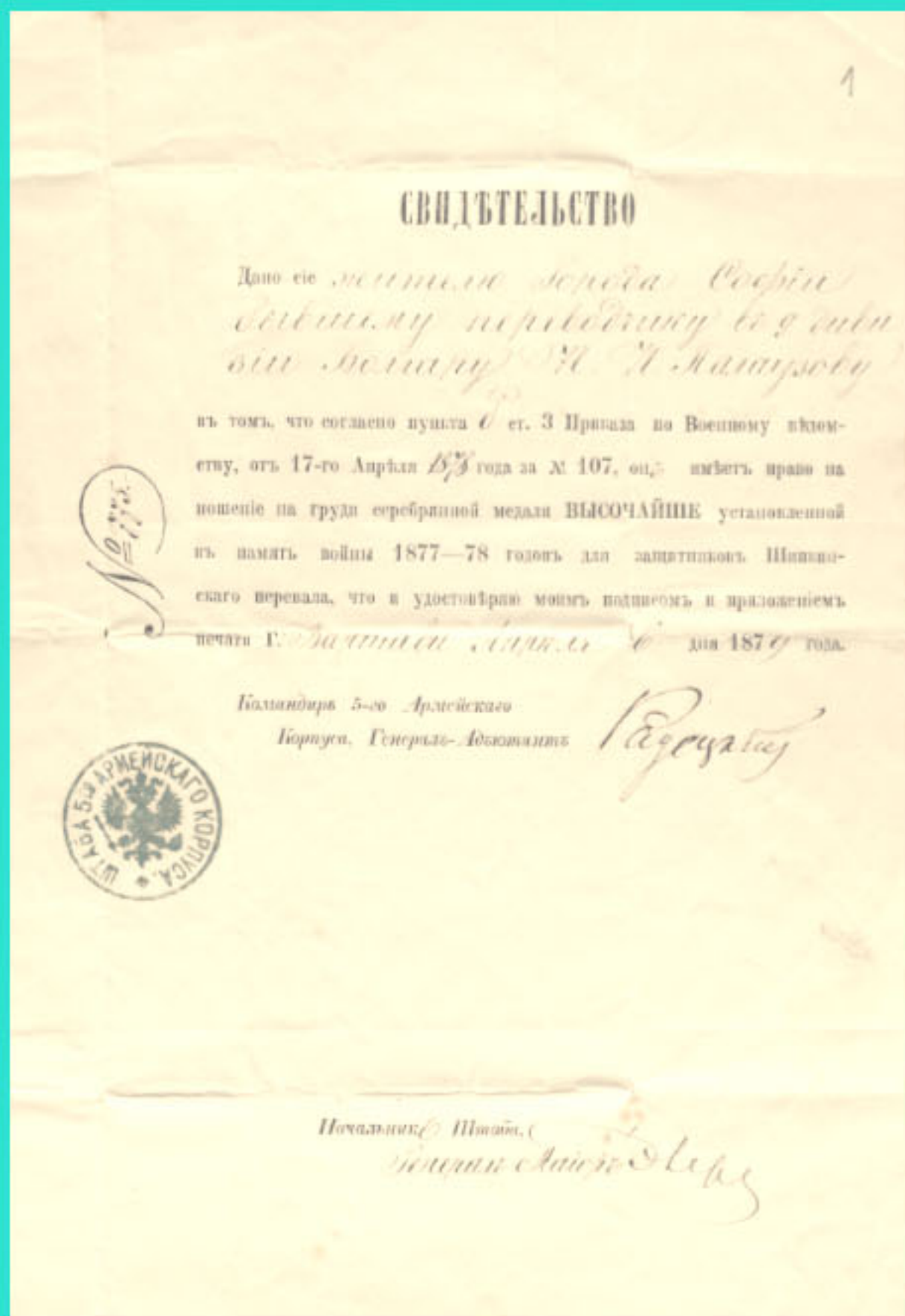
Писмо на Неофит Тозвели до Васил Априлов

Писмо на Неофит Тозвели до котленци Цариград, 1845 г.

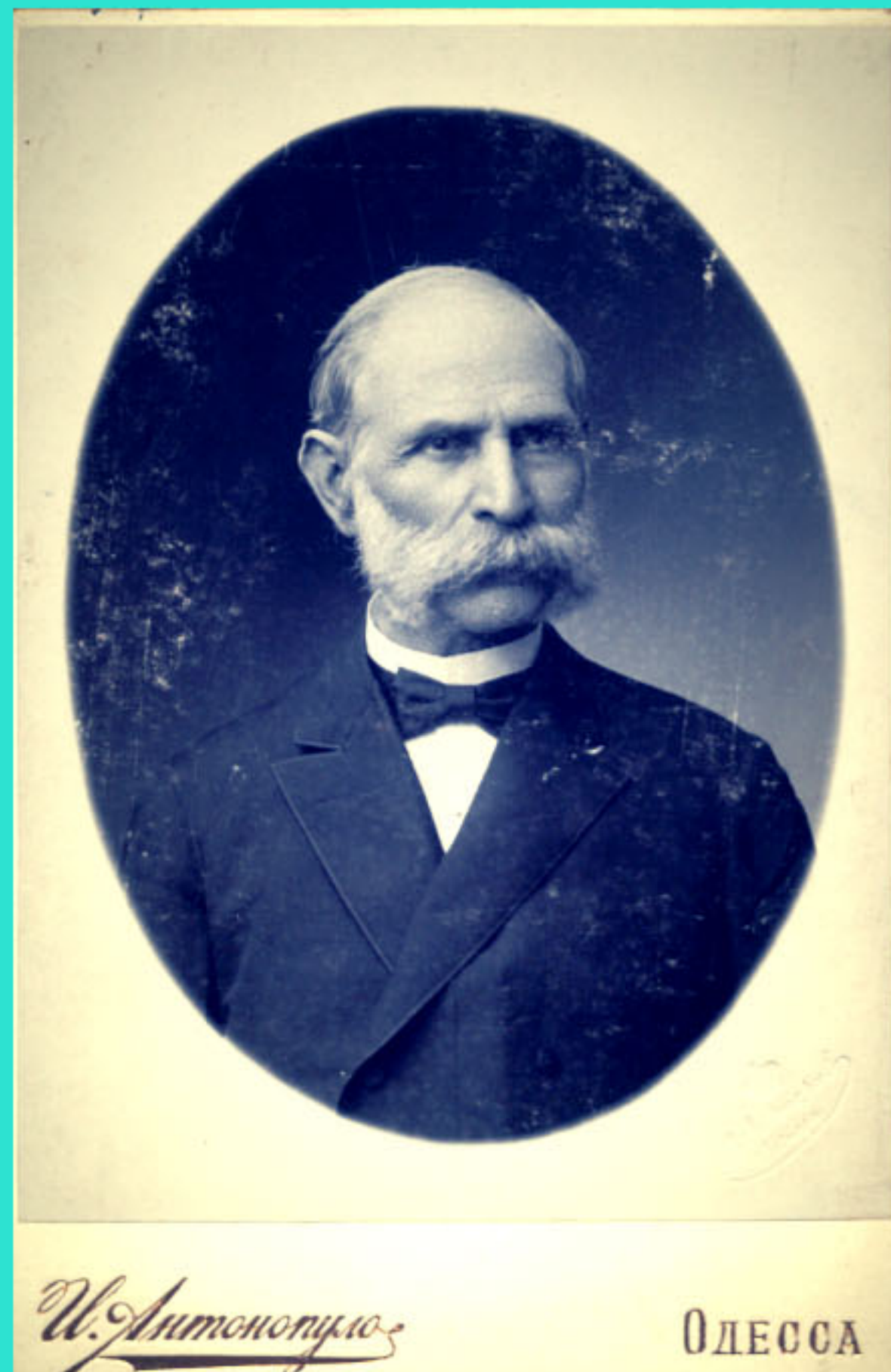

Николай Палаузов (1819 - 1900 г.)

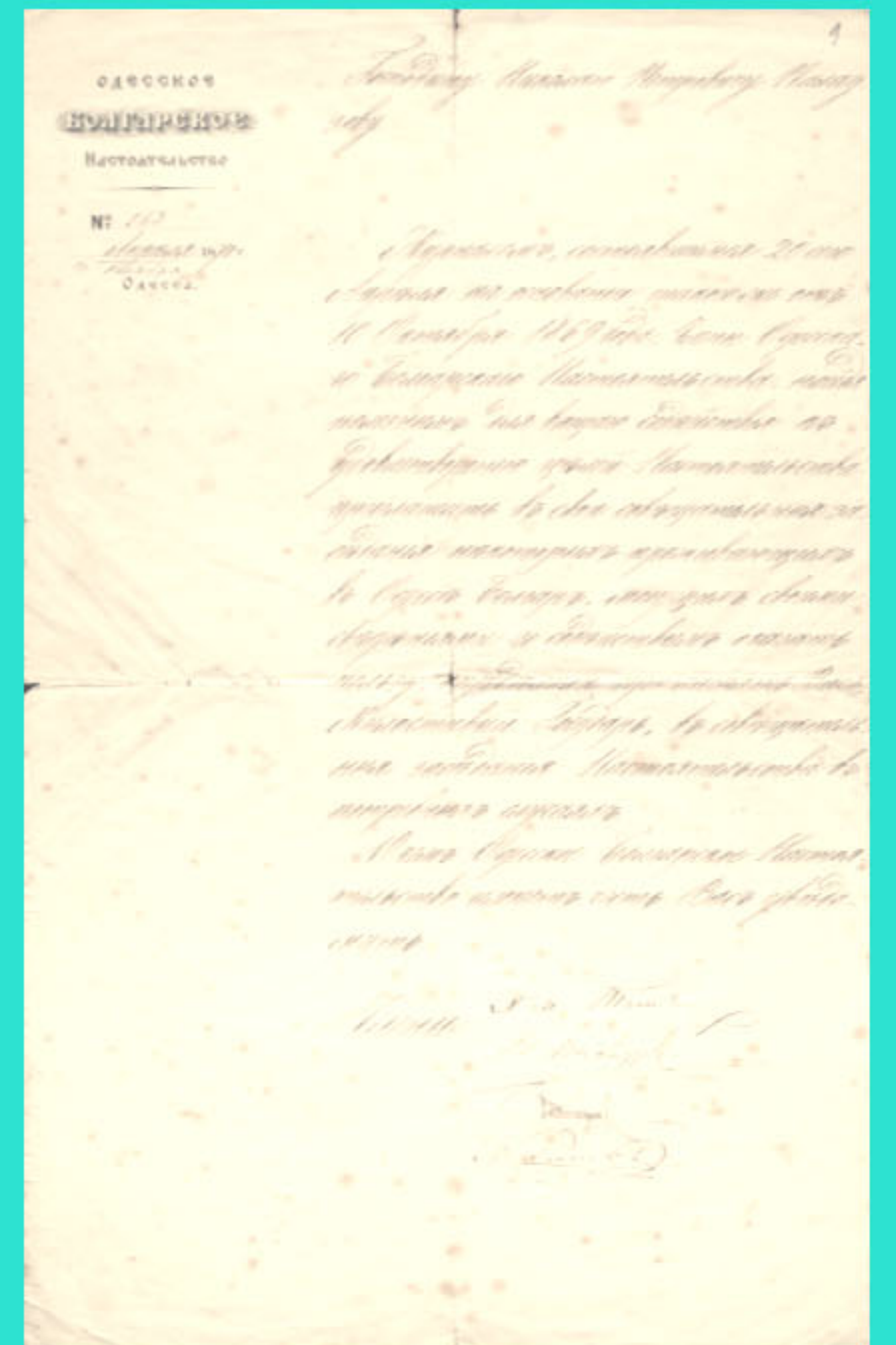
Николай Христофорович Палаузов е роден през 1819 г. в Таброво. Завършва юридическо образование в Одеса. Заедно с Васил Априлов основават първото светско новобългарско училище в Таброво. От 1860 г. до края на живота си той остава негов попечител. Участва в дарителския фонд учреден от Васил Априлов. Първоначално Николай Палаузов е бил спомагателен член (от 1869 г.), а след това става и почетен член (от 1884 г.) на Българското книжовно дружество.

Свидетелство от 5 Армейски корпус за награждаване на Николай Палаузов, 1877 - 1878 г.

Николай Палаузов 1895 г.

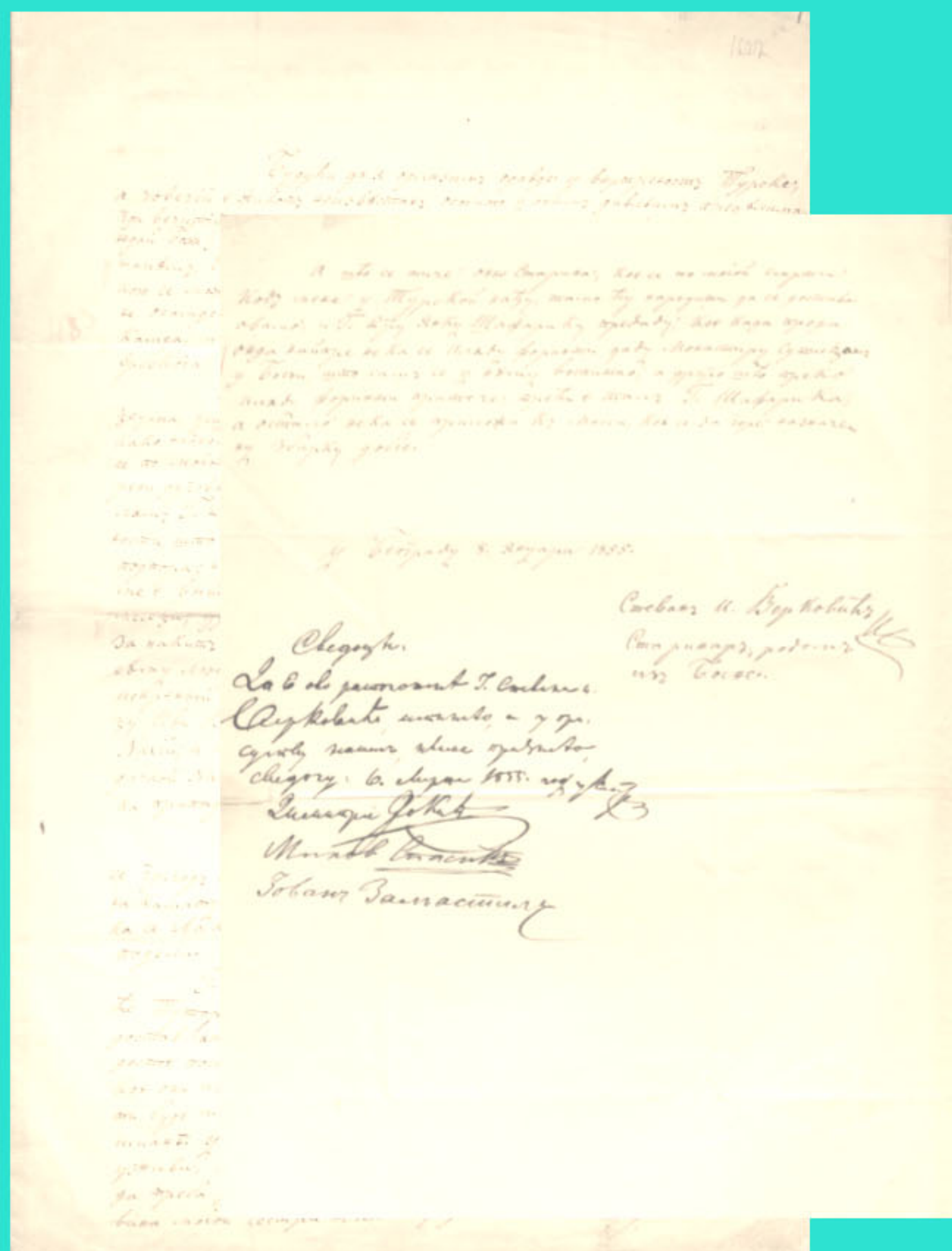
Писмо от Одеското българско настоятелство до Николай Палаузов, април 1870 г.

Стефан Веркович (1821 - 1893 г.)

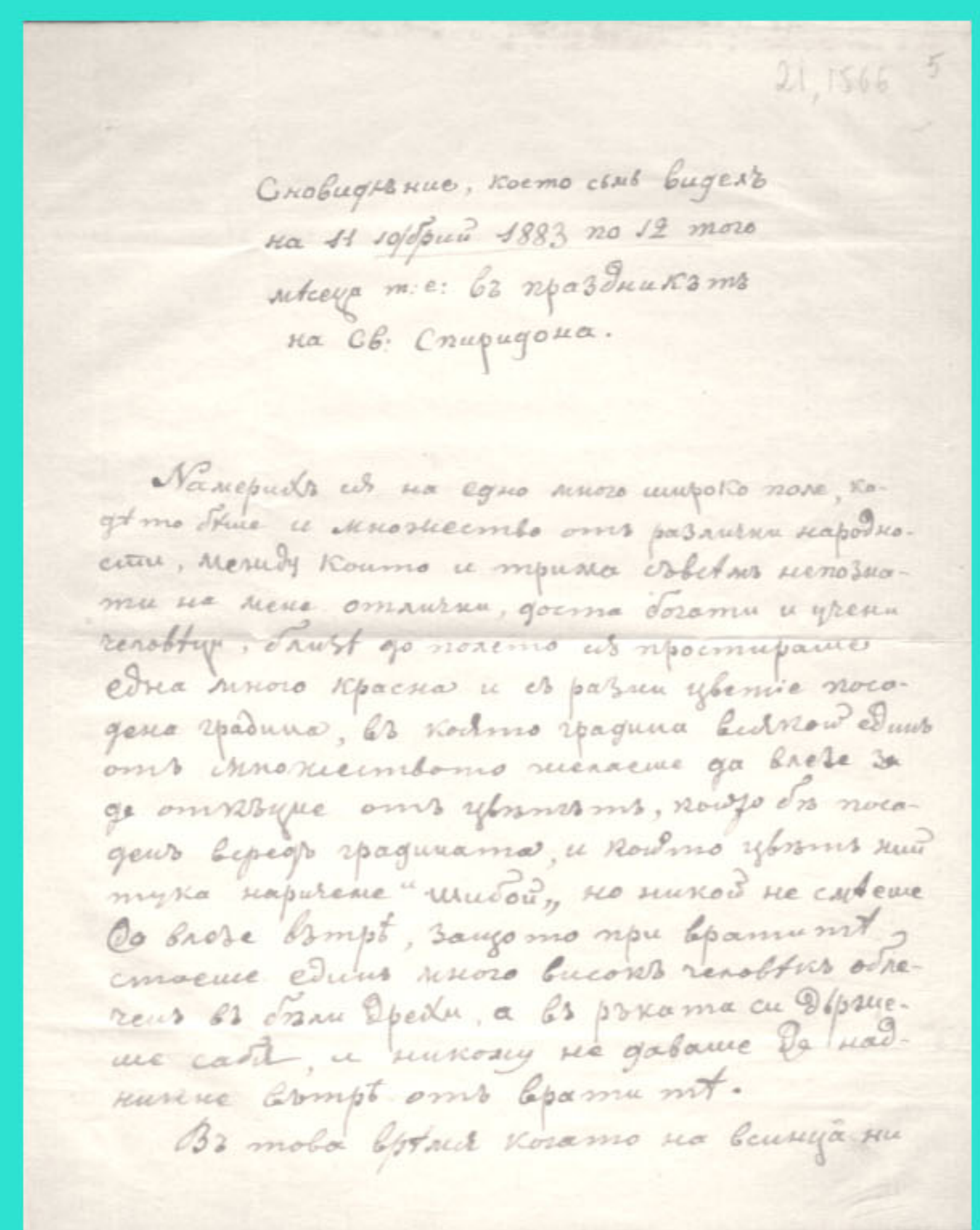
Стефан Илич Веркович е роден през 1821 г. в село Угляра (Босна). Като виден общественик той води борба за църковно-националната независимост на България. Той приема монашеството и учи богословие в Загреб (1837 - 1843 г.). По време на обиколките си из страната той записва народни песни и събира средновековни славянски ръкописи и монети.

Грамота от Дружеството на любителите на естествознанието при Московския университет, присъдена на Стефан Веркович, 15 октомври 1867 г.

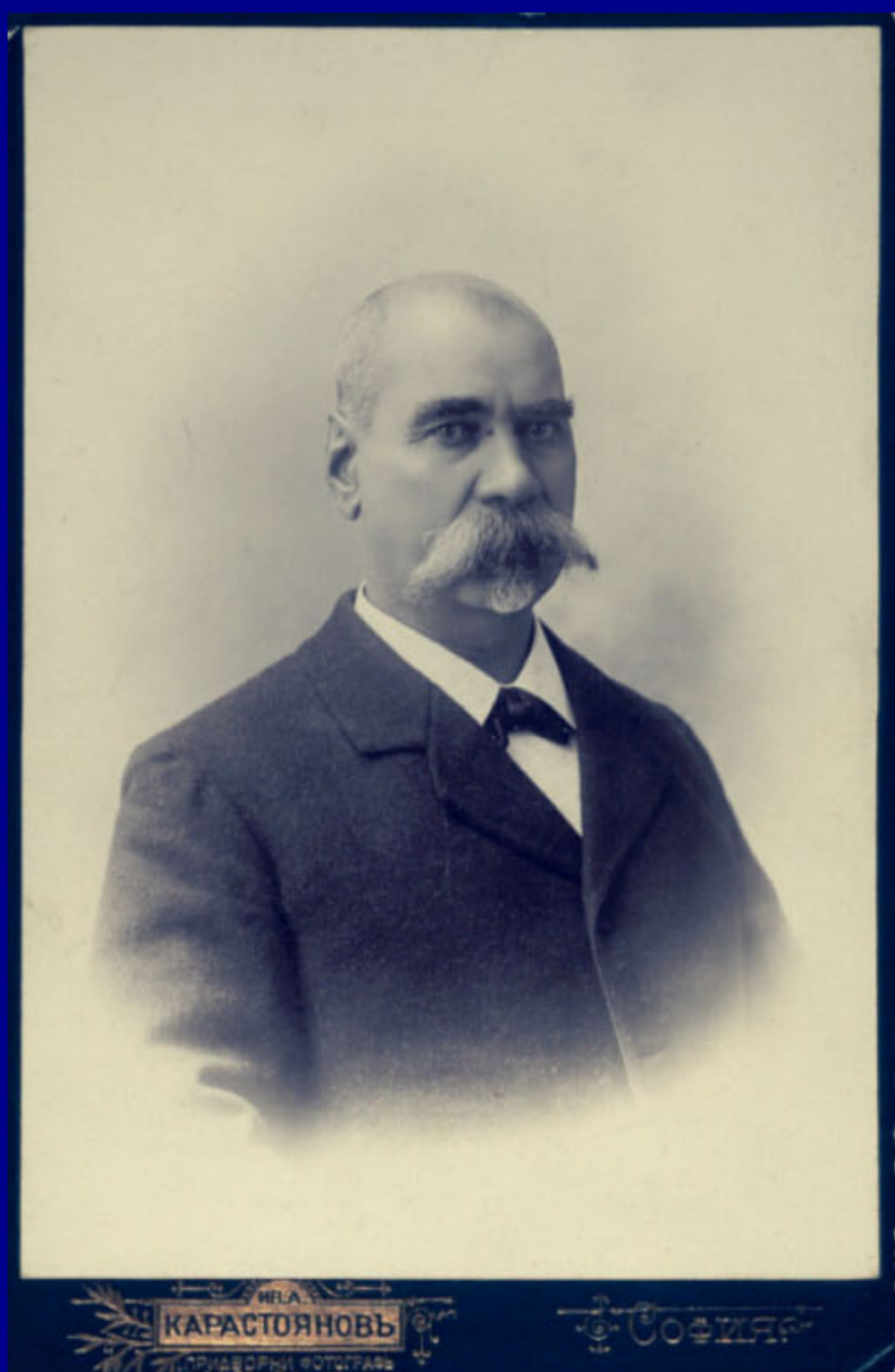

Завещанието на Стефан Веркович, 8 януари 1855 г.

Съновидение на Стефан Веркович, 11 октомври 1883 г.

Васил Д. Стоянов (1839 – 1910 г.)

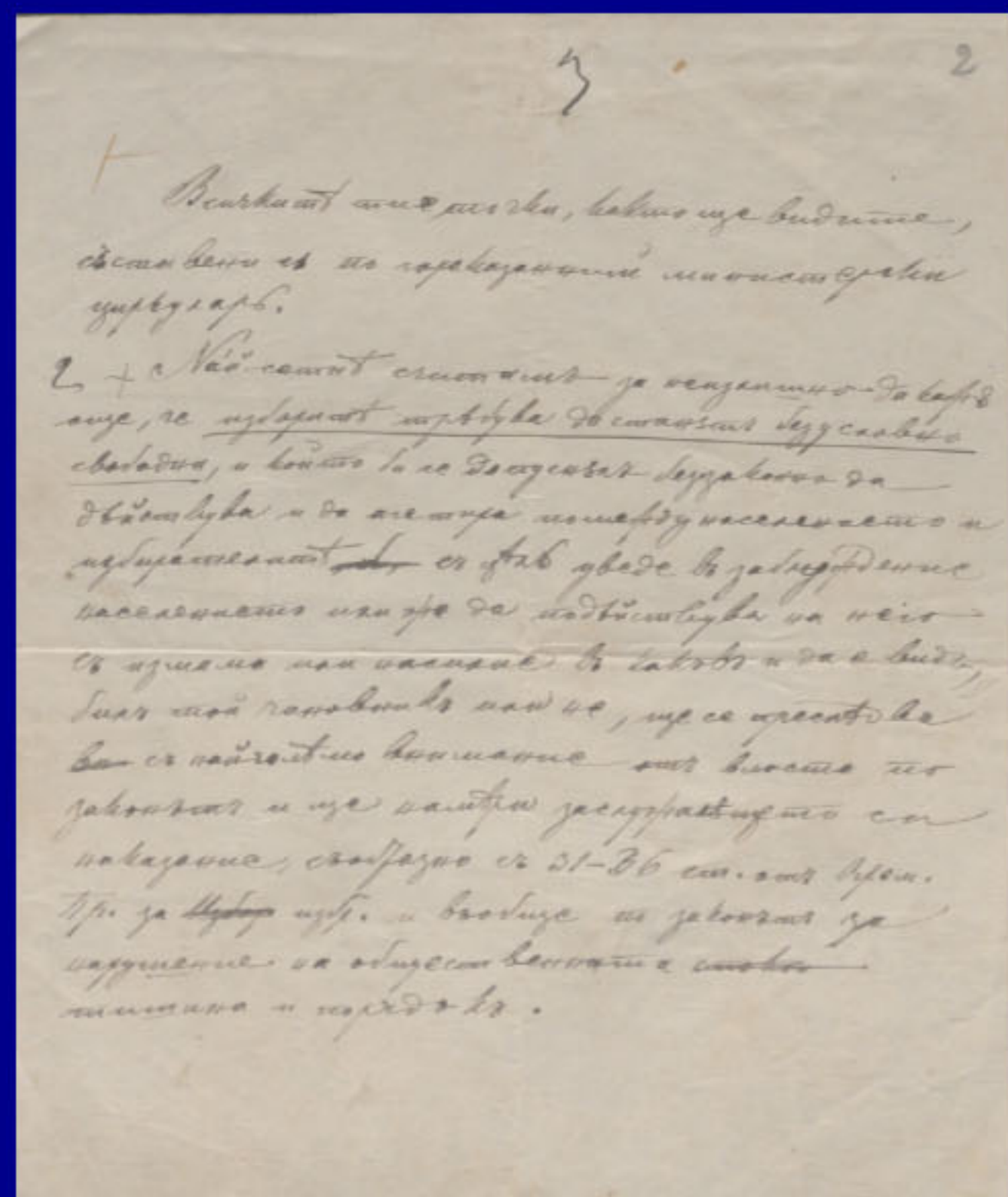

Васил Димитров Стоянов, София

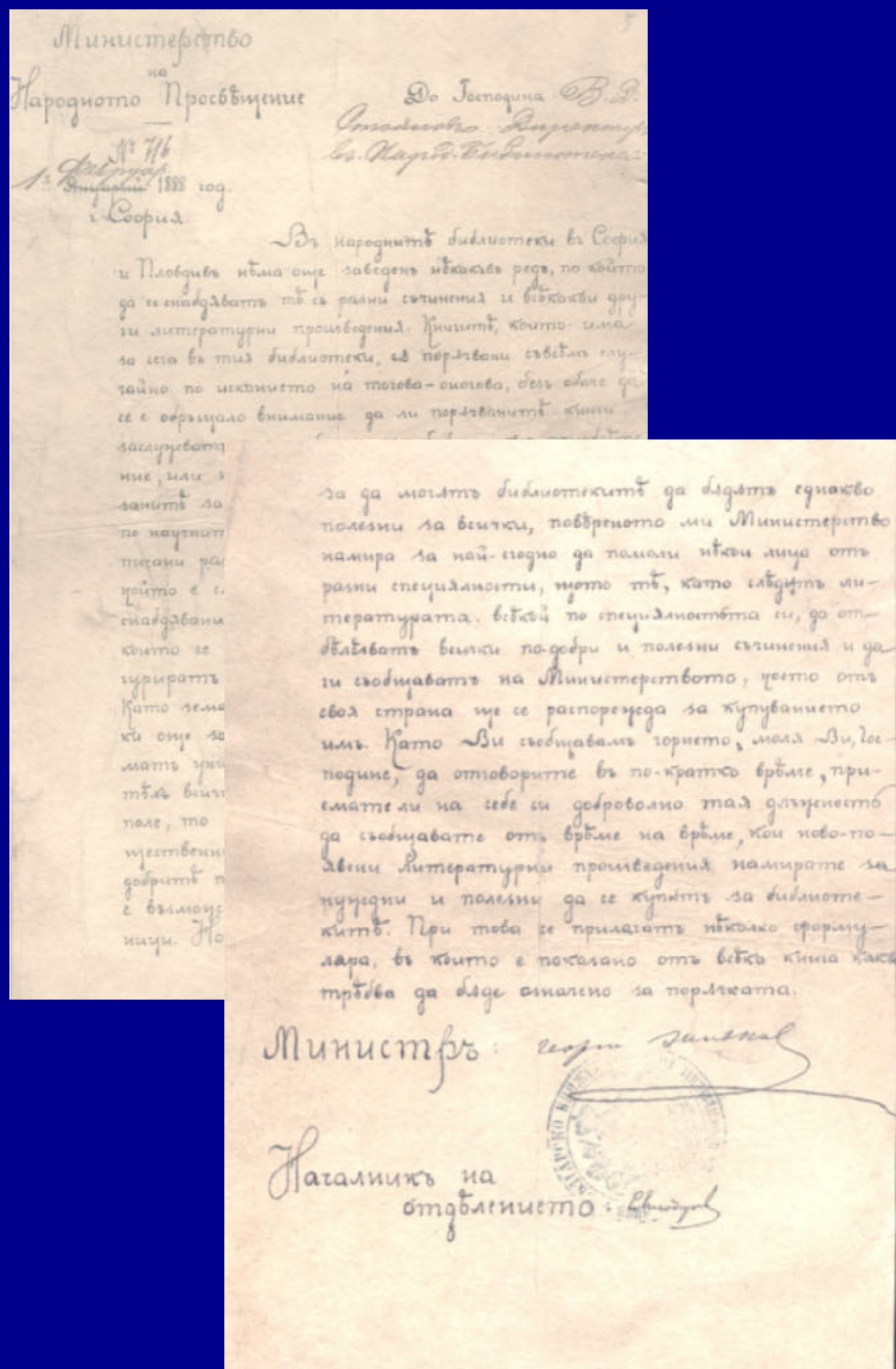
Васил Д. Стоянов е роден в Жеравна. Първоначално учи в Шумен, а след това в Прага, където следва славянска филология и право. Васил Стоянов е един от основателите на Българското книжовно дружество, деловодител (1869 – 1872 г.) и негов председател през 1882 – 1884 г. Бил е преподавател по български език в Болград (1873–1879 г.). През 1883 – 1894 г. е бил директор на Народната библиотека.

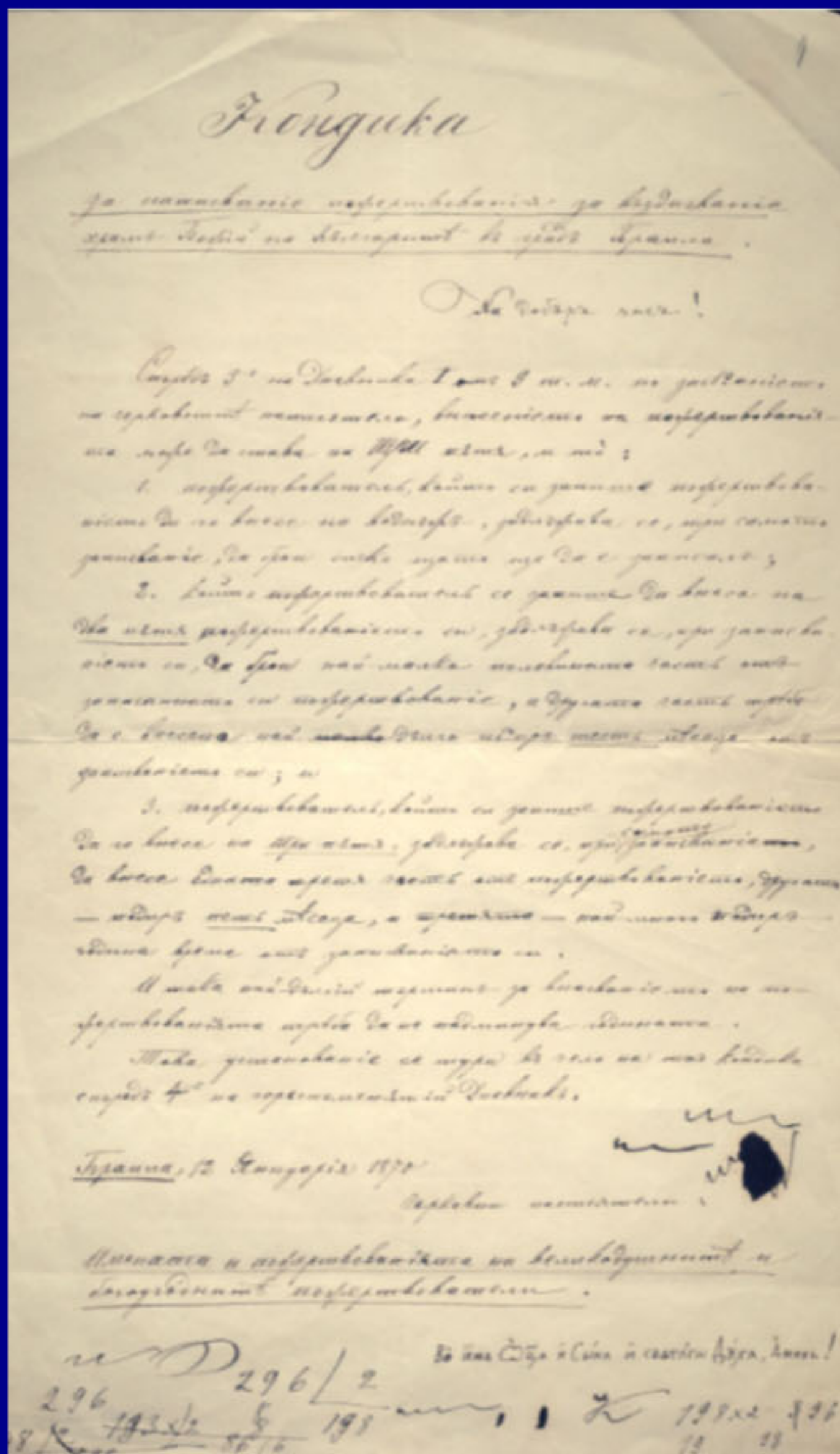
Васил Д. Стоянов със семейството си

Бележки на Васил Д. Стоянов за изборите

Писмо от Министерството на Народното просвещение до Васил Д. Стоянов, София, 1 февруари, 1888 г.

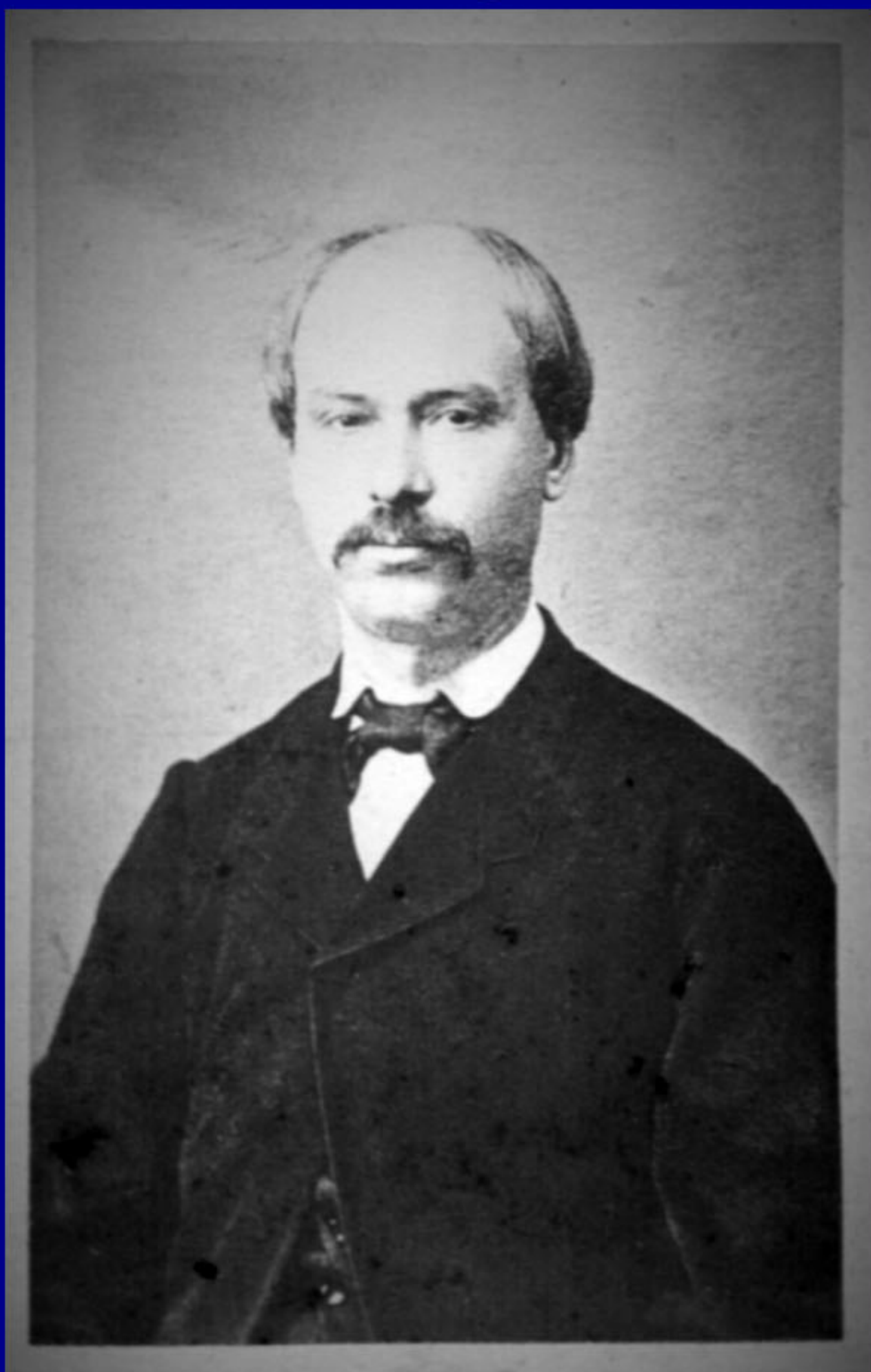

Кондика за пожертвования за въздигане на българска черква в Браила, 1880 г.

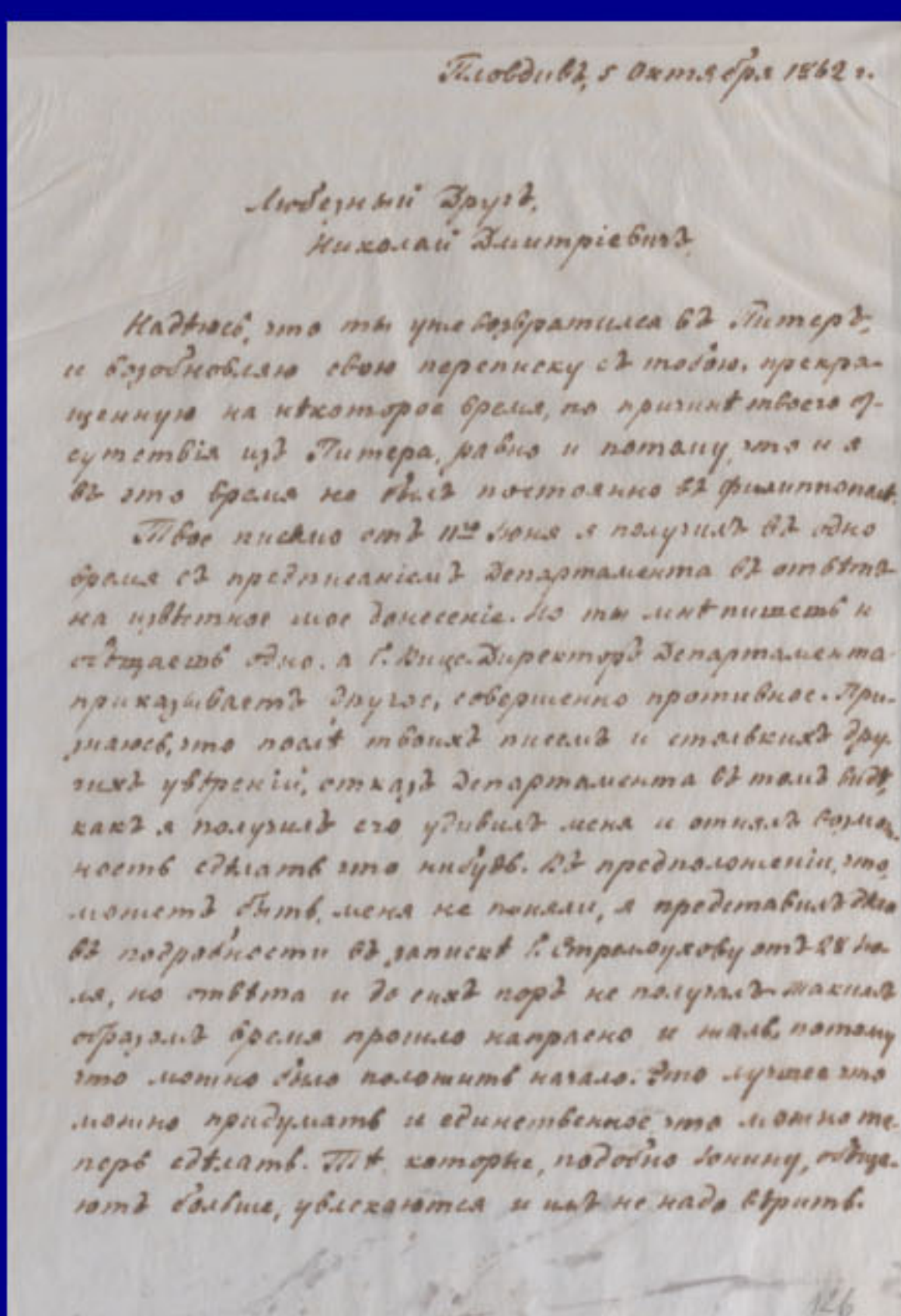

Васил Д. Стоянов и Марин Дринов

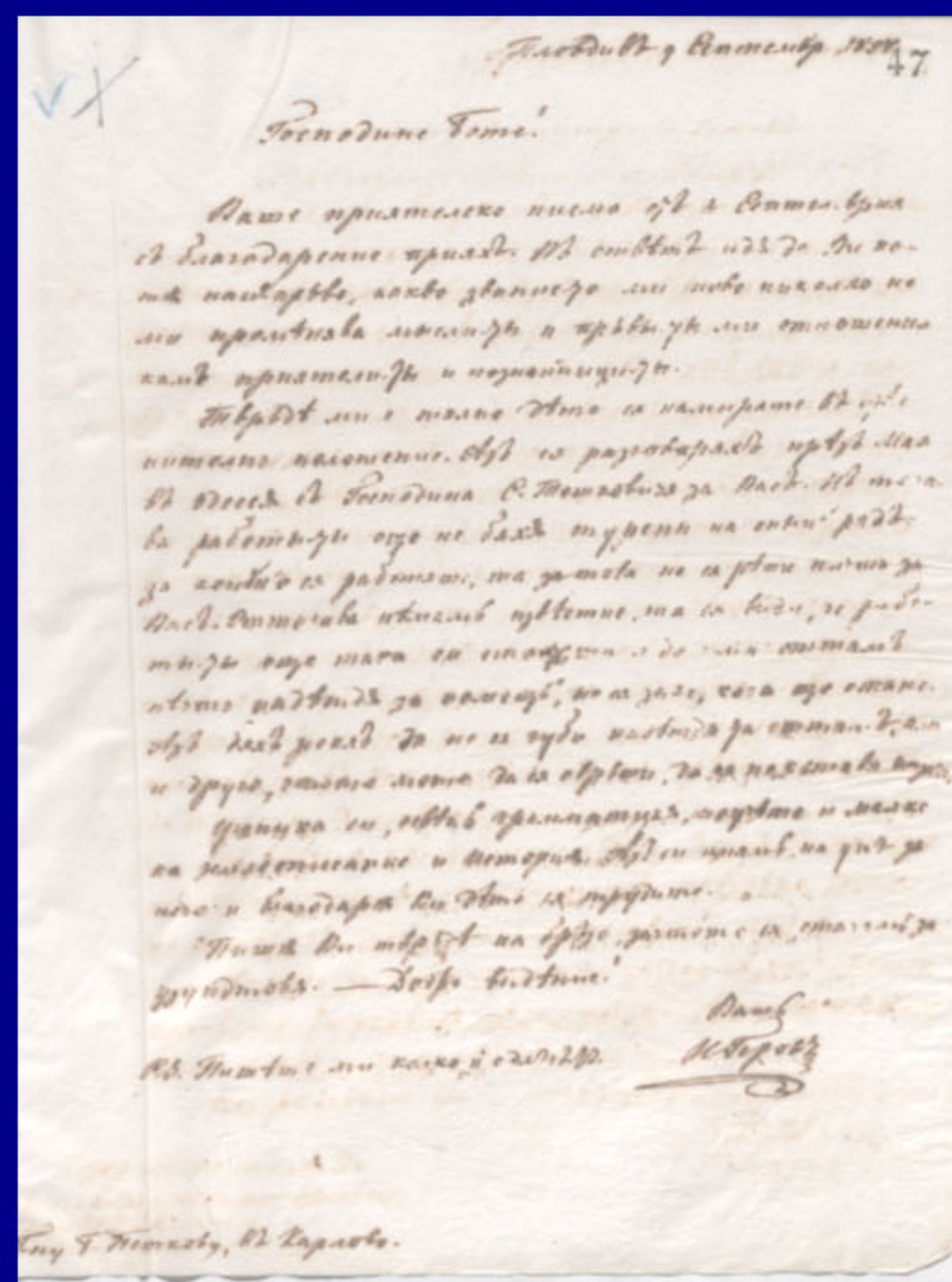
Найден Теров (1823 - 1900 г.)

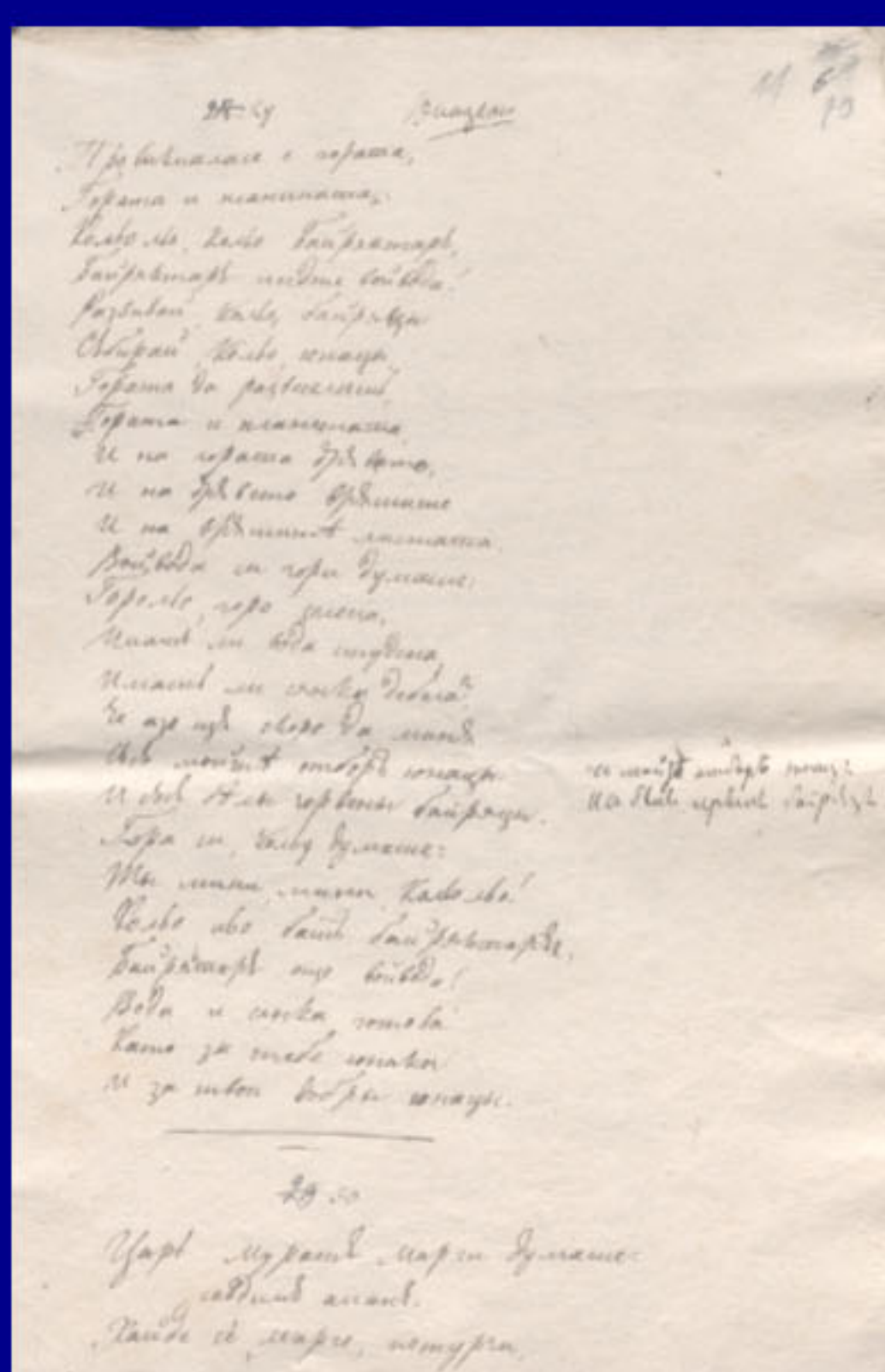
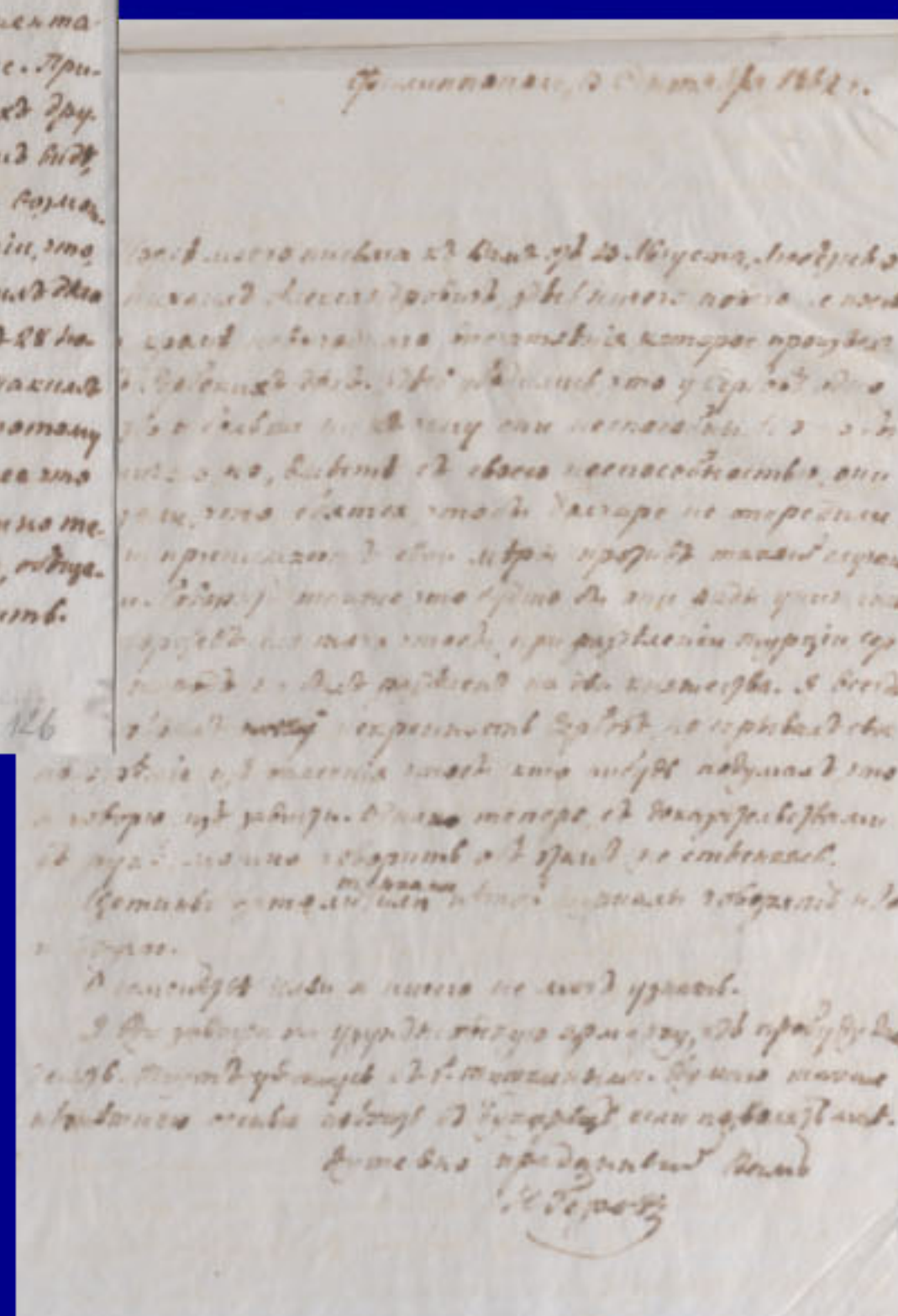
Найден Теров (1823 - 1900 г.). Найден Теров Добревич е роден през 1823 г. в Копривица. Първоначално той учи в килийното училище на баща си, а след това в гръцкото училище в Пловдив и накрая се завръща отново в родния си град, където учи при Неофит Рилски. През 1839 г. заминава за Одеса, където учи гимназия и защитава дисертация през 1845 г. В Копривица той открива едно от първите класни училища в България. Като просветен деец и писател, Теров написва учебник по физика и с това поставя началото на тази наука в страната. По негова инициатива за пръв път на 11 май 1851 г. се чества празника на св. братя Кирил и Методий в Епархийското училище в Пловдив.

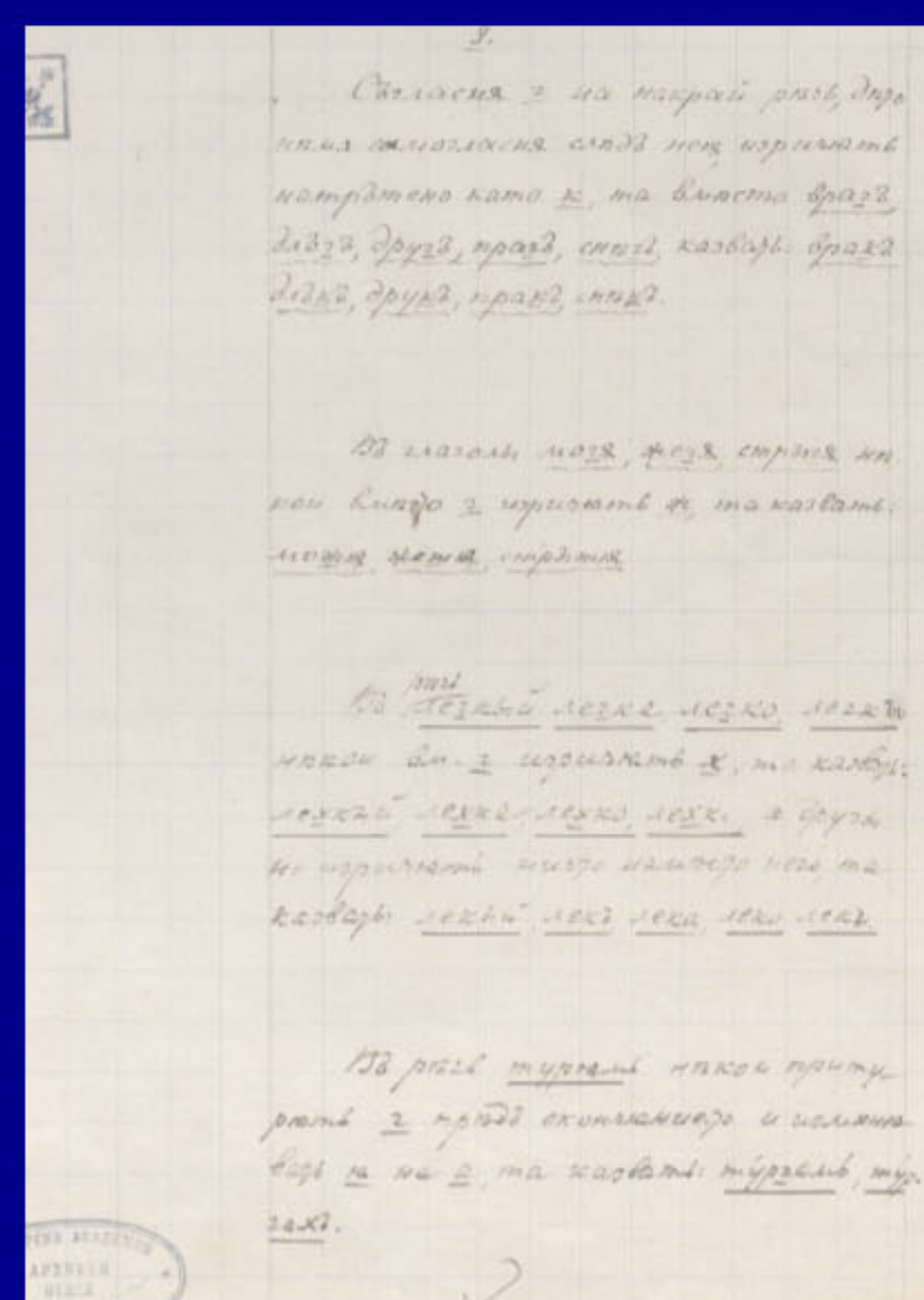
Писмо на
Найден Теров до
Николай
Дмитриевич, 5
октомври 1862 г.

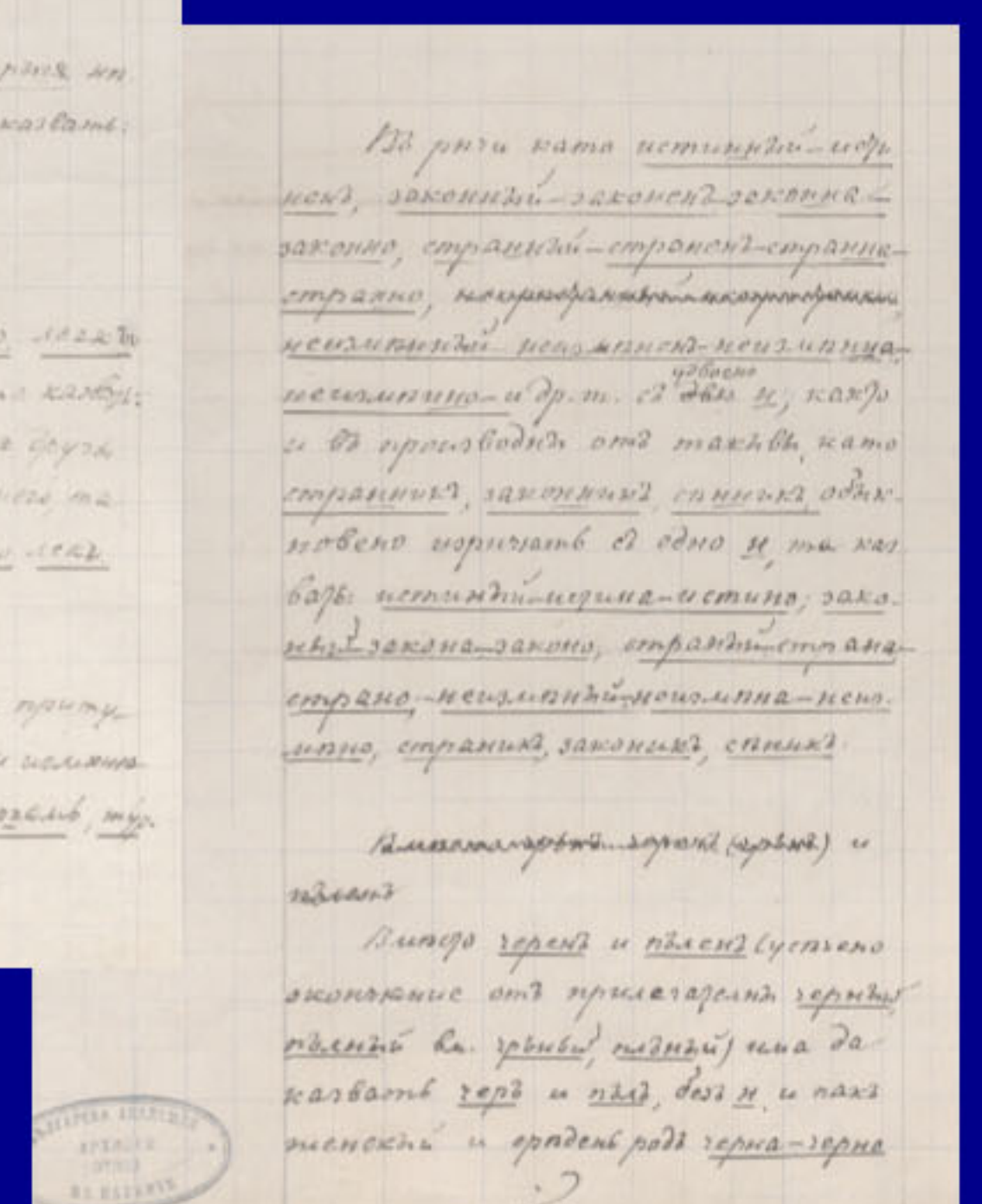
Писмо на
Найден Теров
до Тотьо
Петков,
Пловдив,
септември, 1894
г.

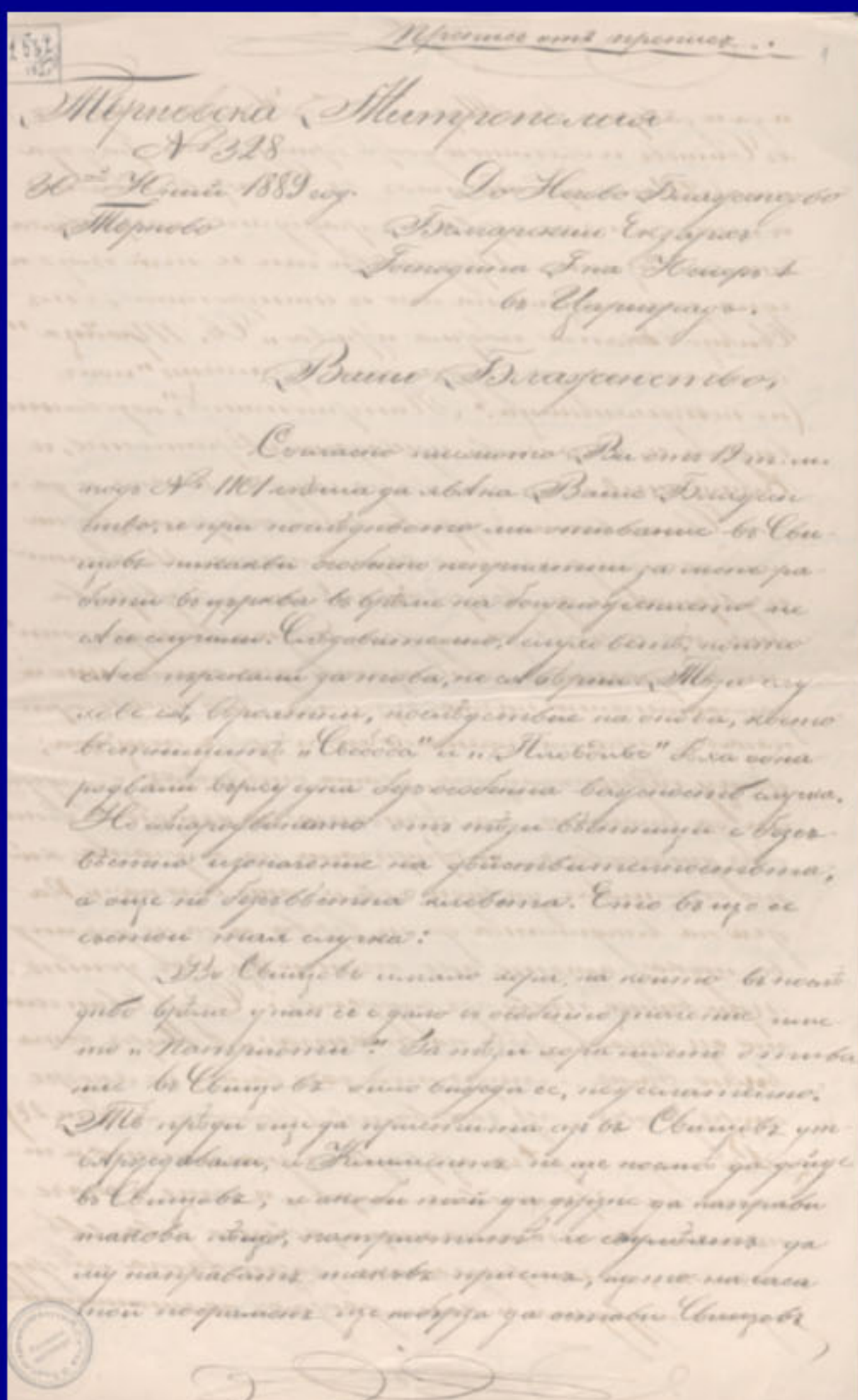
Лист от народна
песен, която е
събрана от Найден
Теров

Ръкопис от
речника на Найден
Теров и
а български език

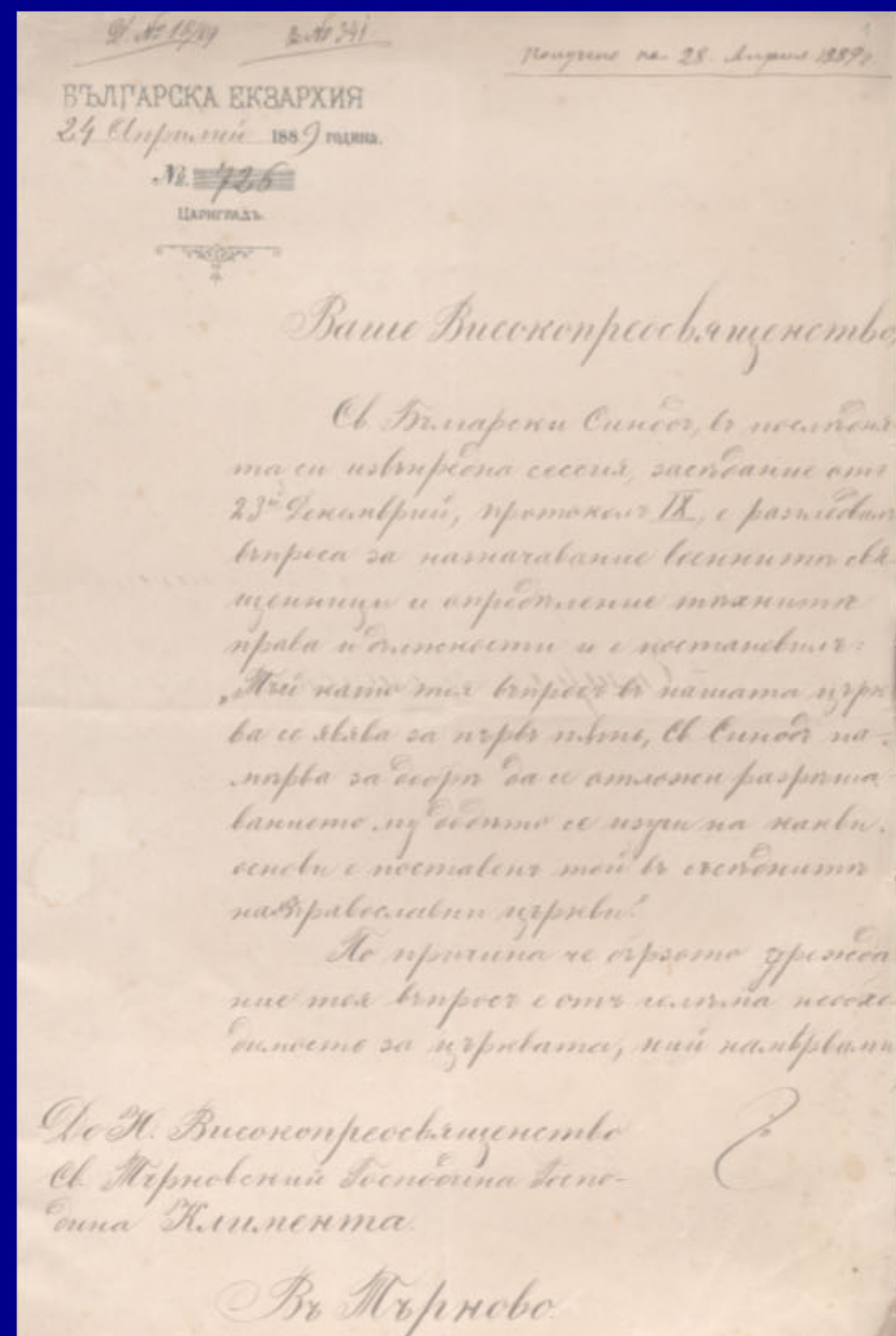
Васил Друмев (Митрополит Климент) (1841 – 1901 г.)

Писмо от Търновска Митрополия, Свищов 1889 г.

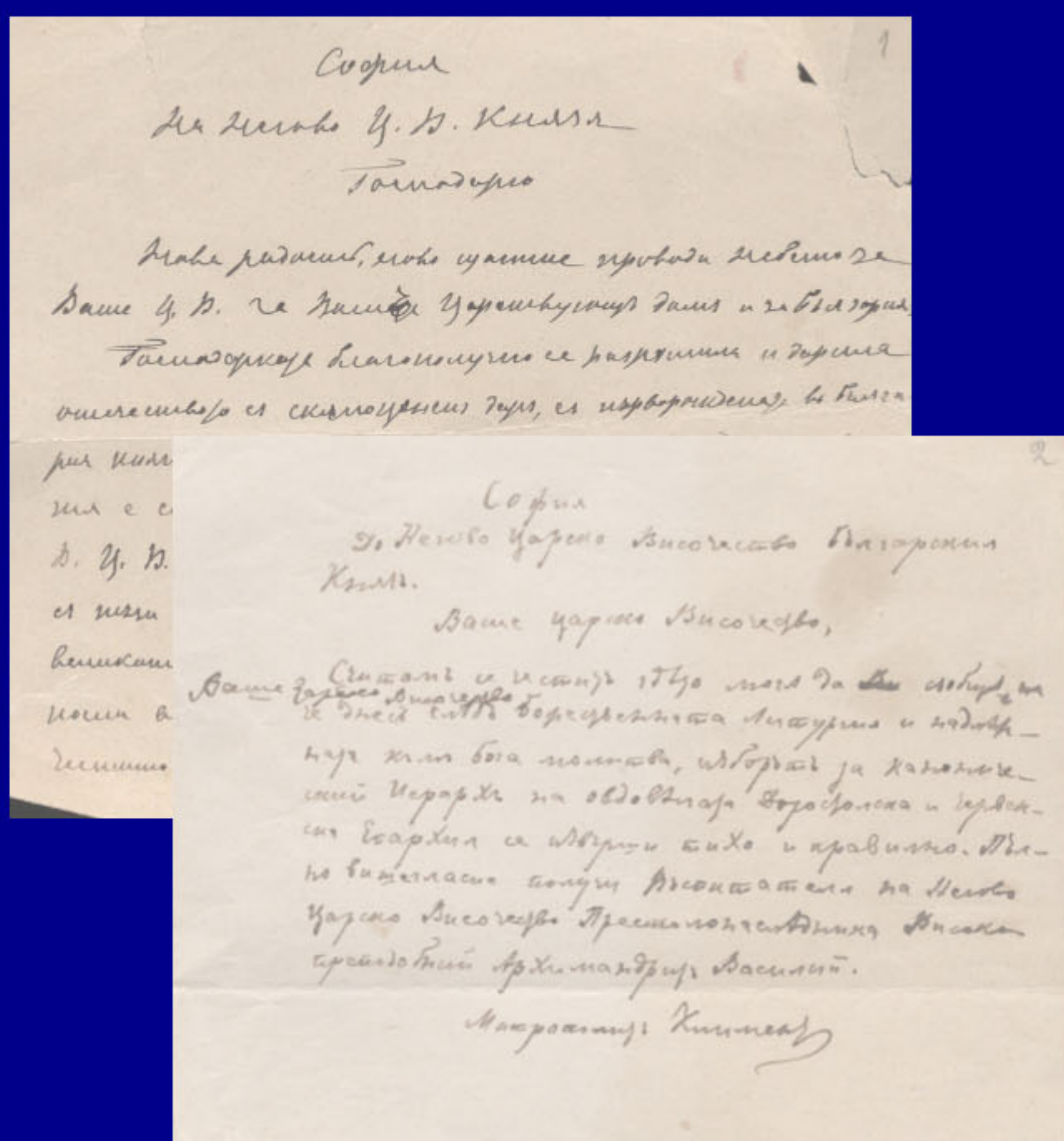

Митрополит Климент Търновски 1897 г.

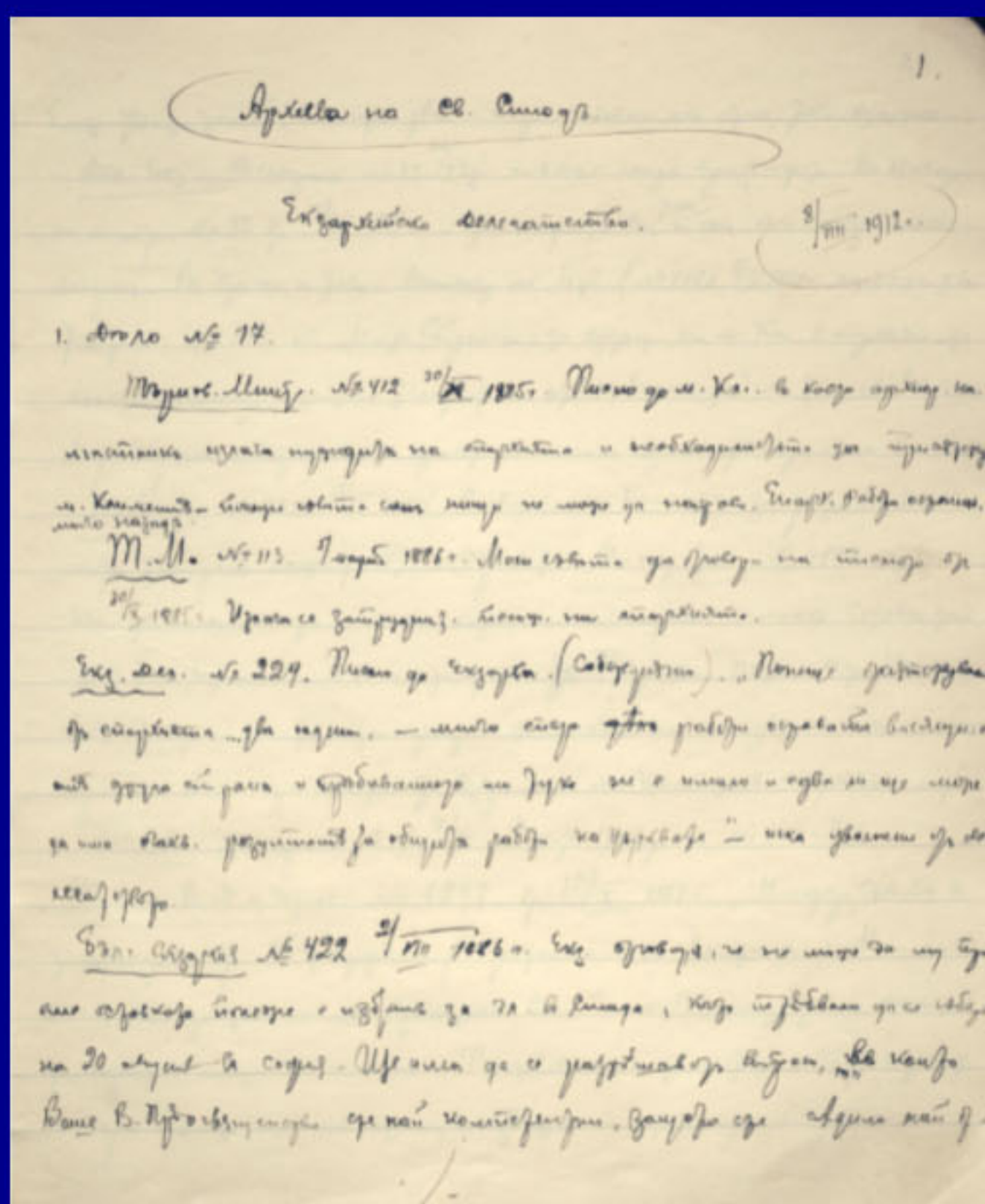

Писмо до Митрополит Климент от Българска екзархия, 24 април 1889 г.

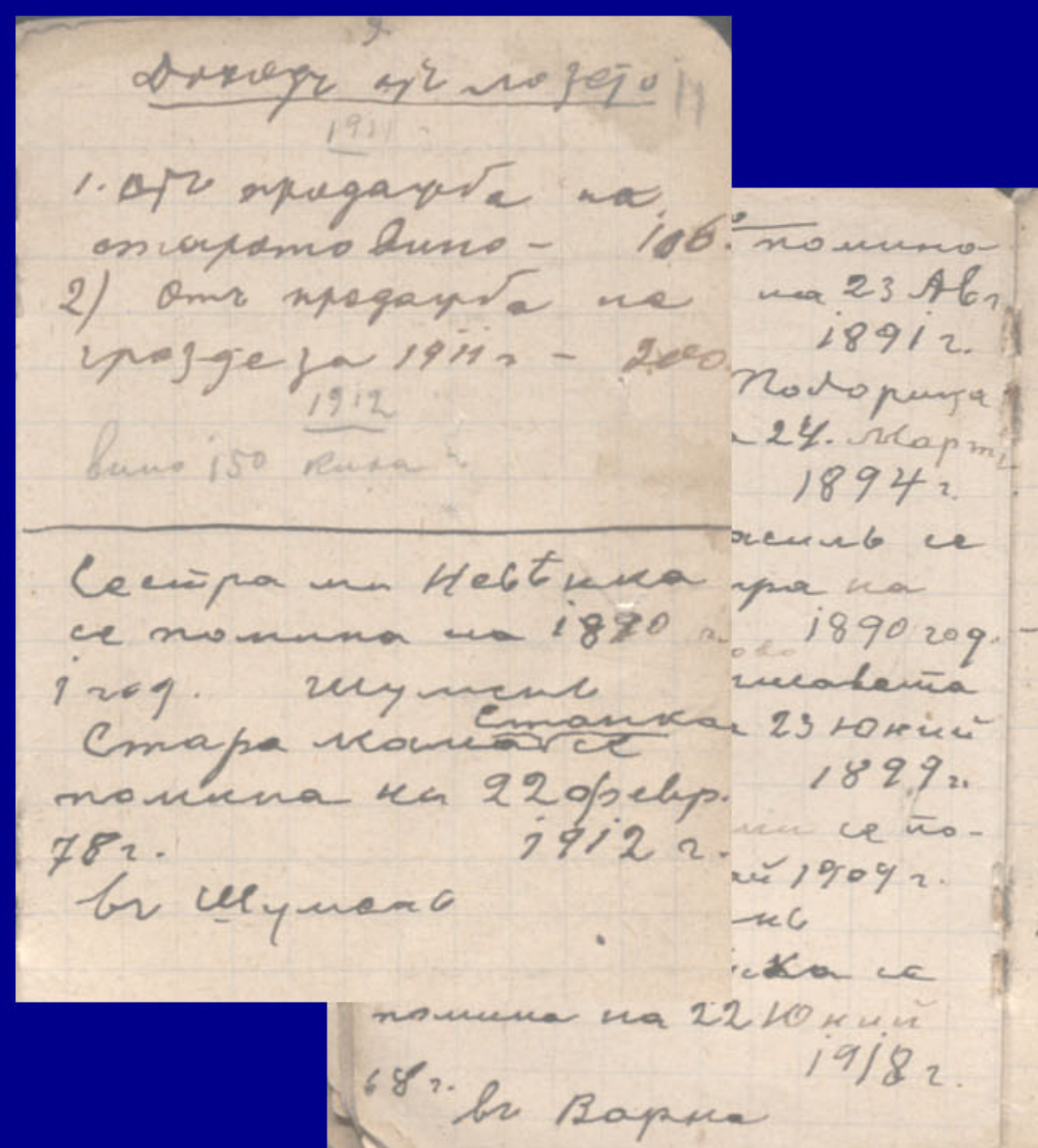
Васил Друмев е роден през 1840 г. в Шумен. Завършва основното си образование в родния си град. През 1858 г. заминава за Одеса, където учи в Одеската семинария. Две години след това написва първата повест на български език – „Нещастна фамилия“. През 1865 г. постъпва в Духовната академия в Киев, която завършва с образователна и научна степен „кандидат на богословието“. Четири години след това той заедно с Васил Стоянов, Марин Дринов и други спомоществователи основават Българското книжовно дружество. През 1873 г. се замонашва под името Климент, а през 1884 г. е избран за Търновски митрополит.

Писмо на Митрополит Климент до княз Фердинанд, 17 януари, 1898 г.

Бележки от митрополит Климент за архива на Св. Синод, 1879 - 1899 г.

Бележки от тесфтерчето на Митрополит Климент

Митрополит Симеон (1840 - 1937 г.)

Митрополит Симеон по време на литийно шествие в Карлово, 1930 г.

Митрополит Симеон в прием за деца на работници „Митрополит Симеон“

Варненски и Треславски Митрополит Симеон е роден през 1840 г. в гр. Бургас със светското име Огисей Николов Попов. На двадесет и три годишна възраст той се замонашва в Хилендарския манастир и приема името Симеон. През 1872 г. е избран и ръкоположен за митрополит на Варненска и Треславска епархия. По време на неговото управление са изградени множество храмове в епархията, включително и катедралния храм във Варна. Митрополит Симеон учредява над 20 благотворителни фонда. Бедните, сираците и вдовиците са били покровителствани от него.

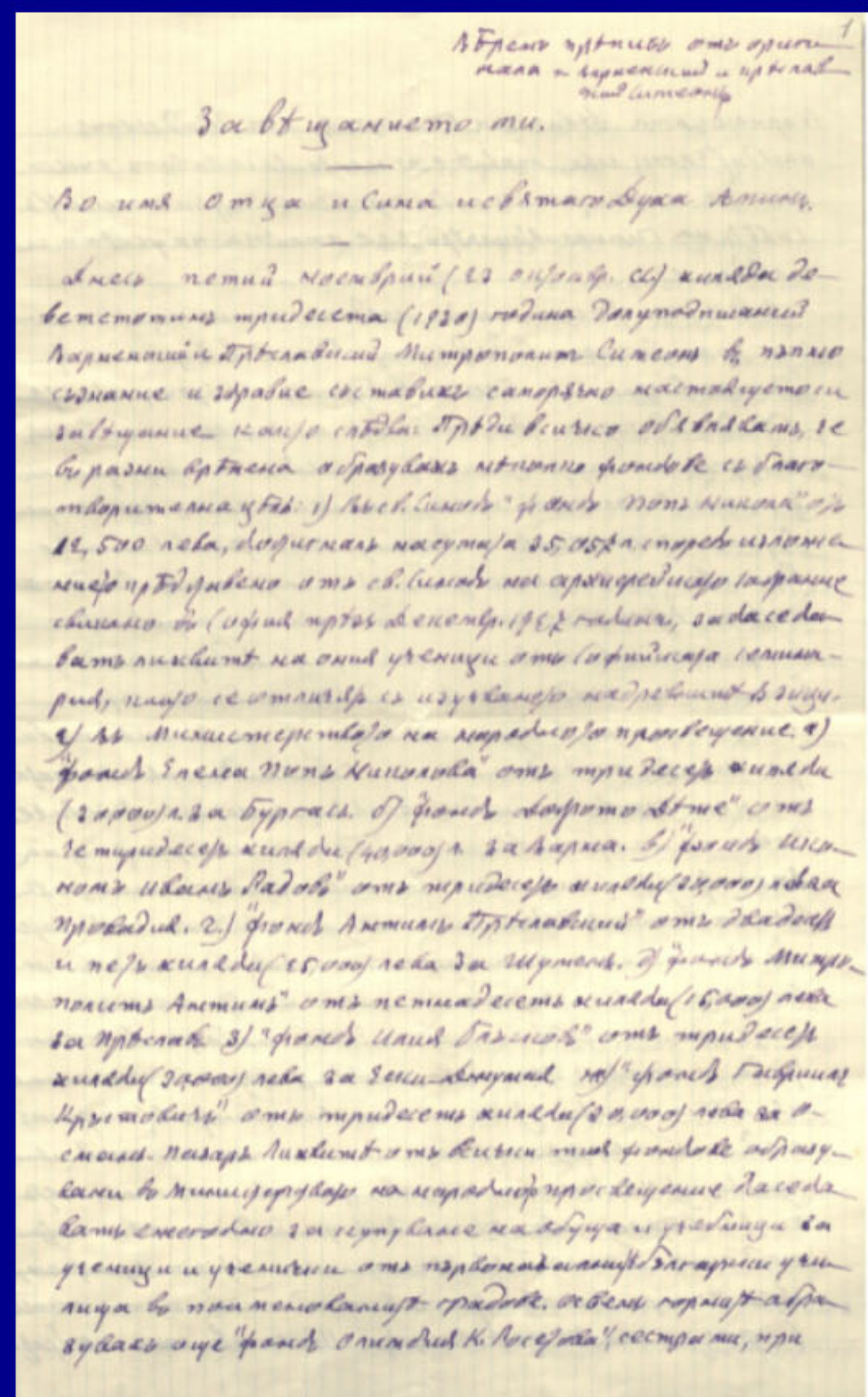

Той допринася за духовното развитие и образование в страната. Взема участие в реформирането на Екзархийския устав и уреждането на църковната организация в страната. Той превежда от гръцки на български език различни извори за нашата история като: Посланията на Климент Римски, Посланието на патриарх Готий до княз Борис и др. Първоначално е дописен член, а след това (от 1884 г.) е и редовен член на Българското книжовно дружество. От 1929 г. е почетен член на Българската академия на науките.

Митрополит Симеон ок. 1895 г.

Митрополит Симеон ок. 1930 г.

Завещанието на Митрополит Симеон написано през 1930 г.